

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3. 8.

1928.

MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN.

2. szám.

Gondoljatok a szegényekre!

„Kölcsön ad az Urnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti neki.”
Példb. 19. 17.

A végidő a szükséglátás ideje úgy a lelkiek mint az anyagiak terén. Isten népe hivatva van arra, hogy ezen nyomort tőle telhetően enyhítse és megakadályozza. Jézus életcélja: «hogy a szegényeknek az evangéliumot és a foglyoknak a szabadulást hirdesse» Luk. 4, 18. 19. képezi a mi feladatunkat is.

Amennyiben a multban megértéssel viseltettünk a sorainkban élő szegényekkel szemben, a jövőben igyekezni fogunk még nagyobb figyelmességre, hogy a nyomort és szükségét, ahol csak az adott körülmények között lehetséges tőlünk telhetőleg enyhítsük.

A Szentírás több helye arra bátorít bennünket, hogy ezen kötelesség alól ne vonjuk ki magunkat. Azonkívül Isten erre a munkára különleges áldását is ráhelyezte. Olvasd kérlek: Zsolt. 41, 2—4; Ésaías 58, 7. 8.

Az bizonyos, hogy nem könnyű dolog mindenütt ahol szükségét látunk, megfelelő módon segítőtőleg közbelépni. Ahhoz is felülről származó bölcsességre van szükségünk, hogy helyesen tudjunk eljárni. Az Ur a jövőmondás lelke által adta meg nekünk a szegényekkel szemben való magatartásunk irányvonalait, melyeket tanácsos mindnyájunknak ismerni és figyelembe venni.

A «Bizonyágtételek» II. köt. 87—91 oldalán (német kiadás) olvassuk:

«A szegények két osztálya található meg állandóan sorainkban, olyanok, akik saját felelőségtelen cselekedetük által teszik tönkre önmagukat s helyzetenségeik mellett állhatatosan kitartanak és olyanok akik az igazság miatt kerültek súlyos helyzetbe.

Szeressük felebarátunkat mint önmagunkat és ezért legyünk mindkét félhez igazságosak, engedjük magunkat értelmes megfontolástól és tanácskozástól vezettetni.

Nincsen kétség aziránt, hogy miképen viselkedjünk az Ur szegényeivel szemben. Minden oly esetben, midőn az javukra szolgálhat, segítsünk rajtuk.

Isten azt kívánja, hogy gyermekei tudassák a bűnös világgal, hogy Isten nem hagyja őket minden további nélkül tönkre jutni. Igyekezzünk különösen azokon segíteni, akik az igazság miatt voltak kénytelenek szenvedni és otthonukat elhagyni. Mindinkább be fog állani az olyan egyének szükséges volta, akik tág, nyílt, áldozatkész szívvvel rendelkeznek, önmagukat megtagadják és gondjaikba fogadják azokat, kiket az Ur szeret. Isten népe között a szegényeket nem szabad magukra hagyni. Nem szabad addig nyugodni, míg meg nem teremtyük annak a lehetőségét, hogy önmaga keresse meg az életfentartáshoz való szükséges dolgokat. Egyeseknek előbb meg fog kelleni tanulni dolgozni. Mások viszont, kiket a nehéz munka tudásuk végső határáig igénybe vett már, hogy családjukat képesek legyenek fentartani, gyakran különleges támogatásunkat fogják igényelni. Igyekezzünk az ilyen helyzetben levőkön segíteni és nekik foglalkozást keresni. Tartsunk készletben anyagi eszközöket, hogy az ilyen méltó, szegény családokon, akik Istent szeretik és parancsolatait megtartják, alkalomadtán segíthessünk.»

«Mindennél, ahol gyülekezetek alapítanak, annak tagjai törekedjenek a szükségét látó hívőkön segíteni. Azonban nem szabad csupán erre szorítkoznunk, hanem felekezetkülönbség nélkül mindenkin igyekezzünk segíteni. Egyesek ezek közül

azután, mint fáradozásaink gyümölcse el fogja fogadni ezen időre szóló igazságokat.

Bizonyos körülmények folytán, azok akik Istent szeretik és néki engedelmeskednek, nyomorba jutnak. Egyesek nem elég háziasak; nem értenek a gazdálkodáshoz. Mások viszont betegség vagy szerencsétlenség következtében szegényednek el. Bármi is legyen az oka: nyomorban vannak és a rajtuk való segítség a missziómunka igen fontos ágát képezi.

Minden gyülekezet önmaga gondoskodjék szegényeiről. Azáltal tegyük nyilvánvalóvá Isten iránti szeretetünket, hogy szenvedő és szükségeltató hit-társainkon, mihelyst helyzetük tudomásunkra jut és amennyiben gondoskodásunkat igénylik, jót gyakorolunk. Minden léleknek Istennel szemben való kötelessége, hogy a méltó szegényeken könyörüljön. Semmi körülmények között se haladjunk el érzék-telenül mellettük.

Jeruzsálemben éhinség pusztított és Pál tudta, hogy sok keresztény szétszóródott a körülfekvő tartományokban, de a visszamaradottaknak számolniok kellett azzal, hogy minden emberi részvétől megfosztva fog kelleni a vallási üldözéssel szemben állniok. Ezért figyelmeztette a gyülekezetet, hogy a jeruzsálemi atyafiaknak készpénz adománnyal siessenek segítségükre. A gyülekezetek által felhozott összeg túlhaladta az apostolok minden várakozását. Krisztus szeretetétől indítatva a hívők gazdagon adakoztak és örömmel telt meg szívük, mert ilyen módon kifejezést adhattak Megváltójuk iránti hálájuknak és az atyafiak iránti szeretetüknek. (Lásd 2. Kor. 8, 1—6.) Isten szava szerint az irgalmas-ságnak ez az igazi alapja.

Állandóan felvetődik a kérdés, hogy miképen gondoskodhatnánk a legeredményesebben megöregedett testvéreinkről, akiknek nincsen otthonuk. Mit lehet tenni érdekükben? Azon világosság alapján, melyet újlag nyertem, csak azt mondhatom, hogy olyan intézménynek alapítása, melyben az öregek közös gondoskodást nyernek, nem a legjobb út. Nem helyes az sem, ha lakásukból e célból más-hová helyezük el. Ugyanazon család tagjai, kölcsönösen gondoskodjanak hozzátartozóikról. Ha ez nem lehetséges, a feladat a gyülekezetre hárul, melyet a kötelesség és előjog értelmében kell, hogy gyakoroljon. Mindazok, akik Krisztus lelkével bírnak, a gyengéket és öregeket is különleges gyöngédséggel és körültekintéssel fogják kezelni.

Isten megengedi, hogy minden gyülekezetben legyenek szegényei. Minden időben lesznek szegé-

nyek közöttünk, azonban az Ur a gyülekezet minden egyes tagját személyesen felelőssé teszi azért, hogy róluk gondoskodva legyen. Ne igyekezzünk kötelességeinket másra áthárítani, hanem inkább mutassuk irányukban azt a szeretetet, mellyel Krisztus szereti őket; azt a részvétet, mellyet Krisztus kimutatna velük szemben, ha a mi helyükben volna. Ilyen módon szokjunk hozzá és készüljünk elő a Krisztus módszere szerint való munkálkodáshoz.

A prédikátor a különböző családokat és gyülekezeteket igyekezzék megerősíteni azon törekvésükben, hogy betegeikről és szegényeiről önmaguk viseljenek gondot. Gondoskodjék arról is, hogy azon adományok, melyeket Isten népének adott, valóban fel is legyenek helyesen használva. Ha valamelyik gyülekezet ebben a tekintetben túlságosan meg lenne terhelve, akkor a többi gyülekezetek siessenek segítségére. Gyülekezeti tagjainknak kötelessége, hogy gyengéd és értelmes módon gondoskodjanak az Urnak eme gyermekeiről. Ha lemondunk fényűző igényeinkről, akkor hozzá fogunk tudni járulni a szükségeltatók nyomorainak enyhítéséhez. Amennyiben ezt cselekedjük, átvisszük a gyakorlatba Ésaiás 58 fejezetében leírt tanításokat, és akkor azt is elvárhatjuk, hogy a benne megígért áldás miénk legyen.

Ezen fontos és megszívlelésre méltó szavak, mint már gyakrabban, legutóbbi Unió-bizottsági ülésünknek is megbeszélési tárgyát képezték. Hogy lehetőleg egységesen és helyesen járassunk el, el lett határozva, hogy segélyezési eseteknél az alábbi alapelvek legyenek figyelembe véve:

1. Minden segélynyújtási igényléshez a gyülekezet ajánlása szükséges.
2. Bármily természetű segélykérés a gyülekezet bizottságához intézendő és, az által szabályozandó.
3. A segélyezési igénylést a gyülekezeti tisztviselők vagy a munkás elfogadhatja, nekik azonban kötelességük azt a gyülekezeti bizottság elé juttatni.
4. Sürgős esetekben való eljárás felől a munkások előjáróiktól különleges utasításokat fognak kapni. Helyénvaló lenne, ha a gyülekezetek diakónusai is megfelelő utasításokat nyernének a sürgős segélyezési esetekben való magatartásuk felől.

A szegények körüli forgolódásunkban Jézus alábbi szavai legyenek számunkra irányadók:

«Amennyiben megcselekedtétetek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtétetek meg.» Máté 25, 40.

Minck A.

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

A nagy misszióhét 1928-ban.

A mi gyülekezetünkre hárul a legnagyobb feladat elvégzése, amelyhez foghatót az egész világ- és egyháztörténelem folyamán nem találhatunk —

lete évről évre változik, akkor úgy tetszik előttünk, mintha ezen feladatnak az elvégzése a lehetetlenséggel volna határos.

Ezen hatalmas misszióprobléma mérlegelésénél bátorítólag hat azon tény, hogy tagjaink száma az egész világon 300,000 körül jár. Örvendetes azt is tudnunk, hogy misszionáriusaink nemcsak a legtávolabbi országokat érték már el, hanem a civilizált országok határain túl is messze benyomultak

1928		Április					1928
Vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	
<i>N</i>	<i>A</i>	<i>G</i>	<i>Y</i>	<i>H</i>	<i>É</i>	<i>T</i>	
8	9	10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19	20	21	
22	23	24	25	26	27	28	
29	30						

Tagonként 10 darab „AZ IDŐK JELEI“ című füzet, vagy
1 „IDŐNK JELEI“ „könyv a cél.

A munkánk által elért tiszta bevétel Kelet-Afrika

PARE TERÜLETE

részére megy.

Magyarország célja 2450 pengő. Segíts elérni!

s ez az evangéliumnak az egész világra terjedő hirdetése ezen nemzetség ideje alatt. Isten a következő szavakkal adja nekünk a megbiztatást: «Menjete az egész világra és tanítsatok minden népet.» Ha gondolkozunk azon tényen, hogy a földön évente több mint 40 millió ember hal meg, és hogy kb. ugyanannyi ifjú férfi és nő kerül be ezen idő alatt az élet forgatagába, hogy átvegyék feladatukat az életben; és ha e mellett tekintetbe vesszük, hogy a nemzetek jellege, érzelme, lelki-

poányvilágba. Évről évre minden segédeszköz fel lesz használva, hogy a Megváltó közeli visszajöveteléről szóló örömmüzenet terjesztve legyen.

Ha világraterjedő mozgalmunkra gondolunk, evangélikációs erőfeszítéseinket négy részre oszthatjuk: az evangélikáció, a kiadóhivatali mű, nevelési munkánk és az orvosi missziómunka. A Bizonyágtételek VI. kötetében meg van írva: «Isten képessé tette népét a világ felvilágosítására és eszközöket állított rendelkezésére a feladat elvégzéséhez,

mígnem az egész világ hallani fog az üzenetről. Alapítassanak a világ minden táján szanatóriumok, iskolák és kiadóhivatalok és alkalmaztassanak prédikátorok az Isten művének előbbrevitele érdekében.»

Mi végrehajtottuk ezen isteni megbízást és az utóbbi években rendkívüli erőfeszítéseket tettünk, hogy a nagy misszióhét által újabb központokat érjünk el és a régieket megerősítsük. Figyelemre méltó tény, hogy mióta a nagy misszióhét bevezettük — több mint tíz éve —, általa kb. 5.800,000 pengőt hoztunk fel. Ezen pénz által alapíthattunk 50 kiadóhivatalt és lerakatot, beszerezhetjük a szükséges gépeket, előkészíthettük a könyvek fordítását stb. Egy millió pengővel 25 misszióiskolának is segítségére voltunk. 35 szanatórium, kórház és kezelőhelyiség kapott általa még idejekorán való segítséget.

A nagy misszióhét ismét elközelgett, ezért újólag felhívást intézünk európai munkatársainkhoz, a biblíamunkásokhoz, prédikátorokhoz, könyv-
evangélistákhoz és az összes alkalmazottakhoz, valamint általában összes ifjú és idős testvéreinkhez, hogy vegyenek örömet részt az ezévi nagy misszióhétben. Meg vagyunk arról győződve, hogy derekasan ki fogjátok venni részeteket az irodalmunk terjesztésében és a nyereséget a N. M. H. alapjának rendelkezésére bocsátjátok. Bizonyosak vagyunk abban is, hogy azon missziók és intézmények, melyeken ezen alap van hivatva segíteni, nem hiába fordultak hozzátok.

A Generálkonferencia arra kérte az Európai Divíziót, hogy ebben az évben 120,000 pengőt hozzon össze. Reméljük, hogy ebből a három német Unió legalább 70,000 pengőt fog összegyűjteni. 1927-ben ezt a célt megközelítő eredményt értünk el, így hát reméljük, hogy 1928-ban hasonló eredményt fogunk elérni.

Röviden megemlíttük azon területeket, melyeken segíteni akarunk. Ezek: Perzsia, Egyiptom, Keletafrika, Nigéria, Görögország, Bulgária, Spanyolország és Portugália. A pénz új nyomdagépek beszerzésére, újabb könyvek kiadására, és ápolónői otthonok létesítésére lesz fordítva.

Gyülekezetünknek igen fontos feladata a misszióiskolák alapítása a pógány országokban. Azáltal, hogy a bennszülötteket kitanítjuk és kiküldjük saját népe közé munkálkodni, ily módon nemcsak anyagi eszközöket takarítunk meg, hanem felhasználjuk ezen emberek erejét és képességeit is. Azáltal, hogy orvosi missziókat alapítunk, képesek

vagyunk a segítségre szoruló emberek ezerein segíteni, akiket más módon nem tudnánk elérni. Azt pedig alig szükséges hangsúlyoznunk, hogy irodalmunk terjesztése a legeredményesebb eszköz, hogy az igazságot a szomszédhozó lelkek ezereihez eljuttathassuk.

Miután meg vagyunk arról győződve, hogy egyesüleink és gyülekezeteink vezetői a nagy misszióhét folyamán elől fognak járni, azt is tudjuk, hogy testvéreink ezrei is tevékeny részt fognak venni benne. Mindezek érezni fogják Isten áldását, jelenlétét és vezetését, továbbá látni fogják, hogy munkájuk, imáik és adományaik gyümölcse gyanánt miként lesznek lelkek megnyerve az örökkévaló ország számára.

Rasmussen S.

Ifjúsági osztály.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Üzenet ifjúságunknak.

Az elmúlt év november végén Európa minden részéből gyűltek össze atyafiak a bécsi tanácskozásra. Többek között a következő határozat lett elfogadva, amely érinti az ifjúság valamennyi nevelőjét és barátját.

«A hetednapú adventisták felismerik azt a tényt, hogy a gyülekezet legdrágább öröksége gyermekei és ifjúsága; és hogy a gyülekezet egyik legfontosabb feladata megtalálni annak a módját, hogy hogyan tartsa meg és hogyan nevelje ezen erőket hasznos szolgálatra.»

A színvonalak csökkentése, az igazságtól és erényektől való folytonos eltávolodás közepette örömmel látjuk, hogy a mi fiatal testvéreink mindennapi életükben kitartanak a józanságban, hűségben és elhatározásukban a keresztyén elvek mellett.

Az ifjúsági mű körülövezte a földet. Körülbelül hatvanötezer ügyes, tevékeny fiatal férfiból és nőből áll ez a hadsereg, amelyből huszoneg-ezer lakik az európai Divízió területén.

Bármennyire örvendtünk a jelentésekben szereplő ezreknek, nem feledkezhetünk meg arról a tényről, hogy tízezer és tízezer fiatal ember és nő, fiú és leány, akik hetednapú adventisták gyermekei, még nem csatlakoztak Isten maradéknépéhez. Ezen megmentetlen fiatalok kihívják e nép vezetőit, tisztviselőit, az otthonokat, a prédikátorokat és minden egyes tagot; kihívják egy új munkára,

amely nem végződhetik be addig, amíg Isten kegyelméből e fiatalok el nem fogadták Jézust és igazságát. E mű jó néhány lelki embernek és nőnek életerejébe és odaadásába kerül, akiknek szive ég az elveszendő fiatalok iránti szeretettől.

Fiatalságunk legnagyobb szüksége egy oly lelki tapasztalat, amely őket Jézussal és a szívben élő és ható lelki erővel összeköttetésbe hozza. Ha ifjúsági művünk erősödni akar és a menny által kitűzött feladatát elvégezni szándékozik, akkor meg kell tartsa, sőt növelnie kell minden áron erejét és befolyását a megkülönböztetett evangéliumi előre haladó missziómunka érdekében. Egy keresztény szervezet sem volt képes megtartani életképességét, amely nem fáradozott szakadatlanul másokért. A szolgálat a kereszténység lényege.

Egy kiváló nevelő helyesen jegyezte meg: «A világ elpusztul nem a tudás, hanem a jellem híján.» Ezért a világnak legnagyobb szüksége oly emberekre van, «akiket sem eladni, sem megvenni nem lehet, emberekre, akik lelkük mélyéig igazak és becsületesek, emberekre, akik nem félnek a bűnt nevének nevezni, emberekre, akiknek lelkiismerete olyan érzékeny kötelességeik iránt, mint az iránytű tűje a sarkokkal szemben, emberekre, akik megállnak az igazság mellett, ha az ég le is szakad.» «Nevelés» 57. oldal.

Meg vagyok győződve, hogy szülők, tanítók és munkások, egyáltalában mindenki, aki csak az ifjúsággal törődik, kezét fog velünk fogni az ifjúsági műben, hogy komoly erőfeszítések által egy ilyen fiatal munkássereget neveljünk, és hogy befolyásuk által igyekeznek fenntartani közöttük a művünkben élő magas és szent keresztény eszményeket és hogy úgy utasítás, mint példaadás által, az otthonban, az iskolában és gyülekezeteinkben támogatni fogják fiataljainkat az igazi istenesség és erényes magaviselet elveinek kiélésében, hogy ezáltal ifjúságunk is előkészüljön a nemsokára megjelenő Jézus Krisztus fogadására.

Időnként felhívjuk az iskolákat, gyülekezeteiket, hogy folytassanak határozott, lélekmentő és lélekmeztartó nevelő hadjáratokat ifjúságunk érdekében, nagyobb mértékben, mint a múltban; ugyanakkor kérjük a fiatal férfiakat és nőket, akiknek ereje, képessége és lelkesedése Istené, hogy ne feledjék el azt, hogy a világ csábításai, tőrei, és folyton növekvő gonoszúsága ellen őrizniök kell a lelkükhöz vezető utat. Őrhelyén kell álljon mindenki, különben az ellenség belopódzik olyan dol-

gok alakjában, mint például az étvágy, olvasás, ruházkodás, szórakozás, társaság, stb. Az ifjúkor a férfikor előcsarnoka, amidőn oly elhatározások fogannak meg, amelyek a későbbi életút irányát meghatározzák. Ebben az időben van a legnagyobb szükség az érett évekkal bírók tapasztalatára és tanácsára.

Mint ahogy reánk bizatott az örökkévaló evangélium hirdetése e jelen nemzedék idejében, egy haldokló világ számára, nem-e volna jó ez évben elhatározni, hogy hűségesek leszünk Isten félelmében és a következő dolgokban:

a Biblia-tanulmányozásban,
a titkos imában,
a gyülekezet látogatásában,
a teljes tized adásában,
az egészséges életmód elveinek kiélésében,
legalább egy léleknek Krisztus számára való meggyerésében,
csupán olyan szórakozás keresésében, amely Istennek tetsző,
csupán olyasmint olvasva, ami Istenhez vezet,
a példaadásban, amiúthogy hetednapi adventistához illik,
cselekedve úgy, amint Jézus tette a mi helyünkben.

Tudva azt, hogy a vizsgáló ítélet ideje alatt élünk, vállunkon a nagy felelősséggel, amelyet az üdvösség hirdetése reánk helyezett, idősek és fiatalok egyformán küzdenünk kell azért, hogy Isten tisztasága, békessége és hatalmassága szívünkben helyet foglaljon. Határozzuk el azért, hogy úgy élünk, hogy akik bennünket ismernek, de Krisztust nem ismerik, szeretnék őt megismerni, mivel bennünket megismertek. *Rasmussen St.*

Az elrejtett élet. ^{4. fejelet}

Jelentést írok a közép kerület ifjúságának működéséről, és önkénytelenül is az a szöveg jut eszembe, ahol Pál apostol haláláról és rejtett életéről beszél. «Mert meghaltatok és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.» Kol. 3, 3.

Mi a rejtett élet? Meghalni és nem létezni a bűn számára. Benső összeköttetés Krisztussal. Egy új, egy rejtett élet, amelynek megvan a biztosága, békessége és áldásos megnyilvánulása.

Biztossága van; hitetlenség, kétely, a világ ezer csábítása, kísértése azt megingatni nem tudja.

Békessége van; nagy nyugalmát nehézség, akadály, küzdelem, megzavarni nem tudja.

Áldásos megnyilvánulása van; világít, melegít, sugarakat áraszt, fénye áttör e földi élet minden homályán, árnyán. A rejtett életű emberekre mondja Jézus: «Ti vagytok a világ világossága.»

Az adventi ifjúság nagy feladatait, magas céljait csak a rejtett életből származó titkos erők, mély lelki tapasztalatok által lehet megvalósítani. Az Istenben elrejtett életnek nagy lehetőségei vannak.

Hála a jó Istennek, beszélhetünk benső, rejtett életről és jelenthetünk valamit céljaink megvalósulásáról is. Kerületünk csoportjai haladnak, fejlődnek és mindig nagyobb erőfeszítéssel adják át magukat a céltudatos, szolgálatban bővelkedő életnek. Ifjúságunk — az év folyamán kitűzött célokat — törekedett elérni.

Bibliatanfolyamok tartattak, melyek ifjaink lelki életét mélyítették és fiatal barátainkkal megismertették Krisztust és a rejtett élet szépségeit.

A biblia év és olvasótanfolyam fiataljainkat a hitélet magasabb pontjaira segítették. Ezzel kapcsolatosan megemlítem, hogy ifjúságunk gyulai csoportja elhatározta, hogy a lélekmentés nagy munkáját szem előtt tartja. Minden ifjú kijelölt magának egy lelket, akivel foglalkozik, akiért imádkozó szívvvel dolgozik.

Továbbá nagyban hozzájárulnak gyermek- és ifjúsági nevelésünkhöz az ünnepélyek. Kerületünkben legutóbb négy helyen rendeztünk ünnepélyeket, lelki és anyagi eredményekkel.

«Kölcsönkönyvtárunk» is működik, az ismeret és tudás gyarapítására. Jelenleg a békéscsabai ifjúsági csoport nagy terveket fektet le a könyvtár fejlesztésére.

Gyulán az Ur segítségével egy éve alakult a «Tábea egyesület», amely áldásosan működik. A múlt évben sikerült egy nagyobb összeget, mint tőkét szerezni és raktárt berendezni. Már ezideig is több szegény testvérünket támogattuk pénz- és természetbeni adományokkal és gyülekezetünk nagyobb anyagi nehézségeinél a Tábea segítő kezét nyújtott.

A gyermeknevelés terén itt-ott nehézségeink vannak. Azonban vannak gyülekezetek, ahol a gyermekiskola virágzik. Kicsiny szívek finom talajába hintjük el az Ige magvát, hogy alkalmas időben gyümölcsöt hozzon.

Ime, a rejtett élet áldásos megnyilvánulásai. Meghaltunk, de csak azért, hogy annál mélyebben éljünk a Krisztussal együtt Istenben.

Elrejtett életünk megnyilvánulása a bővebb gyümölcsözés, meglepő eredmények, mellyel az Urat és testvéreinket megörvendeztetjük. Mint az utolsó idő fiataljait kérem azt, akinek benső élete van, aki lelkében hordozza Isten országát, hogy az erőteljesen dolgozzon ezen ország teljes megvalósulásáért. Goethe — a nagy német költő — azt mondja: «Stirb und werde!» «Halj meg és támadj fel!»

Kedves Ifjúság! Haljunk meg a bűnnek, a télenységnek. Támadjunk fel egy öntudatos, tevékeny és győzelmes életre, hogy üzenetünk hirdetésénél a zászlót mi vigyük.

Herczeg M.

Szemelvények.

Magas eszmény.

„Tudjátok, mi a legkönnyebb módja egy munka elvégzésének és egy feladat betöltésének? A cél súllyesztése! Kerületetek kell e tévedést, különben sohasem lesz eredményetek, sem eredeti célokat nem éritek el. Eszményeiteket tisztán és magasán kell tartanotok és sohasem szabad őket súllyeszteni!”

Hibák.

„Sohase mentegesd hibádat, bármilyen jó okokkal mentegethetnéd is magad. Önsajnálát senkit sem emel magasabb színvonalra. Mindenki követ el hibákat pályafutása alatt, de az eredményesek és a kudarcot vallottak között a különbség csupán az, ahogy hibáikkal szemben viselkednek.”

Alkalom.

„Vannak emberek, akik szeretnének nagy dolgokat cselekedni, de mert szüntelenül nagy alkalmakra várnak — életük elmúlik anélkül, hogy legcsekélyebb szeretetmunkát is végeztek volna. Nagy tettekre ritkán nyílik alkalom, mert az élet parányokból van összetéve. Ha megvizsgáljuk bármelyik napunk örömét, boldogságát, azt fogjuk találni, hogy az nem áll egyébből mint apró figyelmességekből és szeretetteljes tekintetekből.”

Hangtalan.

Irta: Palágyi Lajos.

Most, most figyelj! Szélesend a völgyben.
A menny felől most hallasz hangokat!
Ezernyi csillag gördül, dörren.
Velük dübörg az égi körben.
A Föld, amint nagy útjain halad.

De nem dübörg. Némán fut végig
Társai közt a zenitig törő,
Mint árnyék lebben égtől égig.
Mint roppant kisértet sötétlik,
Szellőt se kelt, mert ott fenn szellem ő.

S a menny felől más nesz se hallik,
Az égi test mind hangtalan ragyog.
Hold nem robog. Csillag nem zajlik.
Az űr hulláma sem morajlik.
Örökké némán járnak a nagyok.

Szombatiskola.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Az újraéledt „Szombatiskolai Munkás“.

1927 február 1-én megszűnt a tizenhárom hónapig megjelent «Szombatiskolai Munkás». Az irodában feltorlódott munka és az Unió pénzügyi helyzete voltak főokai a megszüntetésnek. Azóta egy esztendő múlt el, és több helyről hallottuk, hogy jó volna, ha a «Munkás» újra megkezdene tanító hivatását. A legutolsó Unió-bizottsági ülésen el lett határozva, hogy a «Szombatiskolai Munkás»-t újra megindítjuk, ha nem is a régi formában, hanem mint az «Evangéliumi Munkás»-nak egy részét. Örömmel üdvözlöm a «Munkás» eme feléledését azokkal együtt, akik szívesen tanulmányozzák a leckét, sőt még a leckénél valamivel többre is vágyódnak. Valamikor a Nagy-Alföld homokos és használhatatlan, parlagon heverő föld volt. Felette vetés nem zöldelt, eső nem áztatta, csak a szél fújta a homokot. Ha ma átutazol ezen a vidéken, csodálatos változást látsz. Szőlő- és veteményes kertek, művelt földek, jómódú faivak, virágzás és élet, az egész medence mintha egy nagy gyümölcsöskert lenne. Mindezt az alaposabb művelés, trágyázás, a belterjes gazdálkodás és az öntözés tette. Valahogy ugyanerre van szüksége a szombatiskolának, amely szívünk megművelését célozza. Jobb szombatiskolákra van szükségünk; jobban képzett

tanítók kellene, hogy a szombatiskola egy olyan néppé tegyen bennünket, amely Bibliáját úgy ismeri, mint semmilyen más nép.

Fogadjátok szívesen a «Szombatiskolai Munkás»-t és tanulmányozzátok lapjait. Az «Evangéliumi Munkás» ára — habár nyolc oldallal bővül — marad a régi, a felmerülő kiadástöbbletet az Unió viseli, csak azért, hogy ilyen módon segítsen a szombatiskolákon és főleg a tanítókon. Kérünk Titeket, hogy vásároljátok az «Evangéliumi Munkás»-t, hogy több példányszámot nyomhassunk belőle. Ne feledjük el, hogy ezeknek a füzeteknek a célja bennünket a Bibliába bevezetni, a rendszeres tanulásra szoktatni, és végül bennünket Megváltónkkal jobban megismertetni. Legyen a «Munkásunk» munkáján Istennek áldása.

Sohlmann Károly

1/3 Szombatiskolai tanfolyamaink.

Az adventi nép egy tanító nép. Ez az, ami megkülönböztet bennünket a többi egyházaktól, ahol csupán prédikálnak. És nemcsak prédikátoraink tanítanak, hanem minden egyes tag. A jövőmondás lelke világosan beszél arról, hogy nemsokára eljön az idő, amidőn hűséges tagjaink egyenként munkába állanak, és házanként tanítanak. Egy nagy mozgalom által az önkéntes munkások száma meg fog százszorozódni és az üzenet hirdetése gyorsan be lesz fejezve. E nagy cél véghezviteléhez az előkészítő iskola a szombatiskola; ott erejükhöz képest nyernek tagjaink tanítói hivatást mint segédtanítók, tanítók és vezetők.

Január 31-től február 19-ig hat szombatiskolai tanfolyamot tartottunk Uniónkban. Caviness atyafi a Divízió szombatiskolai titkára volt vendégünk, és a megjelent vezető testvéreink és munkatársainkkal együtt sok hasznos oktatást nyújtottak a megjelent tisztviselőknek. Ez összejöveteleink jó lefolyásúak voltak. Öröm volt látni, hogy milyen szorgalmasan jegyezték testvéreink a vázlatokat és a fontosabb megjegyzéseket.

Minden egyes helyen nyolc-tíz dolgozat lett előadva. Egyesek valóban kifogástalan előadást nyújtottak a rendelkezésükre álló tíz perc alatt. Mintha testvéreink mindjobban belejőnének a tanulásba, és mintha mindjobban értékelnék az igazságban való erősödést célzó oktatást.

A szombatiskola áldásai fokozhatókká lesznek, ha ezen intézményt fejlesztjük. Jobb tanítókra és

jobb osztálytanításra van szükségünk. Dacára a fennálló nehézségeknek, nagyobb gondot kell fordítanunk gyermekeink oktatására. Ott, ahol testvéreink szétszórva laknak, vagy egyesek nem járhatnak a szombatiskolába komoly okokból kifolyólag, ott otthoni osztályokat vagy családi szombatiskolát kell létesítenünk. A jövő még sok feladattal vár reánk, még sok javítani és fejleszteni való van, de ha minden egyes szombatiskola vezető és tisztviselőjára szeretettel és törekvéssel lát a munkához, úgy szombatiskoláink még jobban fel fognak lendülni, hogy elvégezzék áldásos missziójukat úgy itthon a mi körünkben, mint a távol misszióterületeken.

Caviness atyafi február 19-én utazott el körünkből, a legjobb benyomásokkal távozott és úgy éreztük, hogy ő is áldásunkra szolgált nekünk.

Szerencsén, ahol nyilvános előadásunk nagy propagandával volt előkészítve,

a hatóság az utolsó percben visszavonta az engedélyt, úgyhogy körülbelül 50 ülőhelyes termünkben és a szomszéd helyiségekben kellett elhelyezkedni a hallgatóknak, akik még az utcán is álltak és számuk mintegy ötszáz főre ígott. Az Ur gazdagon megáldott bennünket azokon az új helyeken, ahol először volt ilyen tanfolyamunk, így különösen a nyugati területen. Mindenhol találtunk

értékes lelkekre, akik nem sajnálva időt és fáradságot, eljöttek tanulni. Sok barátkozó és látogató volt jelen az esti előadásokon, akik közül nem egy végighallgatta az egész tanfolyamot.

A tanfolyamok lezajlottak, a jó mag el lett hintve a talajba, most menjünk a munkára, hogy

hozzon az drága gyümölcsöket, megmentett emberi lelkek alakjában. Nem sokára népünk fel lesz szólítva a világ bölcsői és hatalmasai előtt, hogy hitéről bizonyosságot tegyen. Igaz ugyan, hogy a Szentlélek abban az órában ki fogja nekünk jelenteni, hogy mit szóljunk, de csak akkor, ha a Biblia ígéretei és tanításai már előzőleg belénk idegződtek. Hogyan fogjuk ezt tehetni? Hacsak úgy nem, ha most szorgal, masan és kitartással tanulva, a Szentírást magunkévá tesszük, mégpedig oly alaposan hogy az testté és vérré válva, bennünk éljen.

Caviness atyafi egyik alapszövege az efézusi levél

ama szép verse volt, mely így hangzik: «Mignem eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére.» Oh áldott ígéret, melynek beteljesülése biztos és amelyet vágyunk, amelyért dolgozunk. Egy forrásból merítve a szombatiskolában törekedjünk ama képnek és jellemnek kiábrázolására, melyet az Irás Jézusról nyújt. Erre segítsen bennünket a szombatiskola. *Sohlmann K.*

Fent: a gyulai, középen: a soproni és lent: a budapesti szombat iskolai tanfolyam résztvevői.

„Szombatiskolai Munkás“

Mit lehetne tenni a tanítógyűléseken való megjelenés kedvének emelése érdekében?

1. A tanítógyűlés egyik feladatát az képezi, hogy az anyag előadásában *egységet* hozzon létre az osztályokban. Ha a tanítógyűlésen ezt nem veszik eléggé figyelembe, akkor gyakran már az ismétlésnél is erősen hangsúlyozott véleményeltérések állhatnak elő, ami az istentisztelet méltóságát sérti és zavarja. Ezért általában ahhoz kell tartanunk magunkat, hogy az olyan tanító, aki a tanítógyűlésen nem jelent meg, ne vehesse át egy szombatiskolai osztály vezetését.

2. Vannak tanítógyűlések, ahol a vezetőnek nem sikerül a *rend* fenntartása. Különböző tanítók szólásra jelentkeznek, a vezető nem figyel a sorrendre. Ha egy prédikátor vagy valami különösen tisztelt személyiség van jelen, akkor annak rögtön megadják a hozzászólás jogát, tekintet nélkül arra, hogy jelentkeztek-e mások előtte vagy sem. Ez hiba. A jó vezető egyik előfeltételét képezi, hogy mindenkit szóhoz juttat és ügyel a pontosságra és rendre. Ugyanez áll a megbeszélések időtartamára nézve is. A tanítógyűlés vezetője ne engedje, hogy a jelenlévők bármelyike is, aki hijával van az önfegyelmzésnek, a megbeszélést valamely mellék tárgyról a szükségesnél hosszabbra nyújtsa el. Ha ezen szükséges dolgok a kellő figyelemben részesülnek, akkor minden tanítónak alkalma lesz tevékeny részt venni a megbeszéléseken és a tanítógyűlés ily módon nagyra értékelt bibliaosztállyá válik.

3. Az *anyag megbeszélésének módja* lényegesen eltérő legyen attól, mint ahogyan az osztályokban történik. Nem szabad olyan kérdéseket feltenni, melyekre csak nagyon szűken körülhatárolt felelet adható.

A tanítógyűlésen az ilyen kérdések pl. nem helyénvalók: «Mit tett akkor Filep?» «Kivel találkozott ott?» «Mit mondott azután Pál a századosnak?» Ezek gyermekeknek való kérdések, hogy a történelmi sorrendet megjegyezhesék maguknak. Ilyen kérdéseket lehet olykor-olykor az osztályban is feltenni. A tanítógyűlésen jelenlévő azonban már ismeri a történelmi részt. Itt elsősorban azt kell megbeszélni, hogy a jelentésből milyen gyakorlati tanácsok és tanulságok vonhatók le a keresztény hitélete számára. A tanító azért pl. a fentebbi példánál kb. így teszi fel a kérdést: «Mit tanulhatunk

kettőjük összetalálkozásának útja és módjából?» «A lecke első részének tanulmányozásánál mi tűnt fel néktek különösen fontosnak?» «Miért nem oktatta ki Pált maga az Isten és miért utasította őt az egyszerű Ananiához?» «Hogyan lehetnek egyszerű emberek vallásos kérdésekben szakemberek?» Az ilyen és hasonló kérdések felvetésénél, a tanítók részvétele biztosítva van, mihelyt megszokták a gondolkozást, ahelyett, hogy a feljegyzett feleletet egyszerűen csak leolvassák. Sokan fognak feleletre jelentkezni. S a tanító minden jelentkezőt szóhoz juttat. Ha valamelyik pont feletti megbeszélés túl hosszúra terjedne, akkor a vezető megteheti az alábbi megjegyzést: «Kérem, hogy ezen pont feletti megbeszélést zárjuk be és menjünk tovább.»

4. *Véleményeltérések.* Ez mindenütt fellelhető, ahol gondolkodó emberek jönnek össze. Ha valamelyik pont felett nem lehet egységre jutni, akkor felesleges időpocsékolás (arra gondolva, hogy rövid és értékes szombati órákról van szó) a sok ide-oda való beszéd által a lecke további részeinek megbeszélését elmulasztani. Legyen érvényben ezen alapelv: «Előbb meggondolni, azután kimondani.» Az a bizonyos vitás kérdés azonban a tanítógyűlésen vetődött fel először. Senkinek sem volt alkalma felette gondolkodni és imádkozni. És mégis sokan jelentkeznek a hozzászólásra. Leghelyesebb, ha a vezető indítványozza, hogy a kérdés megbeszélését halasszák el a következő, vagy a valamelyik későbbi tanítógyűlésig. Addig van idő a kérdés feletti való gondolkodásra, vagy valamelyik Bibliában jól ismerős tag esetleg prédikátor véleményének kiérésére.

5. *A segédtanítók.* Gyakran előfordul, hogy fiatalok segédtanítók állandóan részt vesznek a tanítógyűléseken, azonban egy osztály vezetését soha sincs alkalmuk átvenni. Így azonban egyik-másik elveszíti kedvét egy olyan tisztség viselésétől, melynek csak a neve van meg. Egyes tanítók azt hiszik, hogy a segédtanítónak csak akkor kell helyükbe beugrani, ha ők véletlenül hiányzanak. Ezen felfogás vétkezik a nevelés legelemibb alapelve ellen. Jézus engedte, hogy tanítványai már akkor is dolgozzanak mikor még ő maga is a földön volt. A tanító engedje át olykor-olykor az osztály vezetését a segédtanítónak és ő maga mint tanuló vegyen részt a tanításban. Ha azután a segédtanító valamely tag közbevetett kérdésére zavarba jönne, akkor a tanító léphet közbe. Ily módon alkalom adatik, hogy a segédtanító ügyes tanítóvá

képződjön. Ha komoly fiatal emberek vannak a gyülekezetben, miért ne lehetne egyik-másik tanítónak akár két segédtanítója is? A ma fiatalsága képviseli a holnap gyülekezeti tiszviselői karát! Ezen nevelési munkát folytatnunk kell mindaddig, míg az Ur megjelenik, azon szó értelmében: «Ugy dolgozzatok, mintha az Ur még sokáig nem jönne és úgy éljétek, mintha már holnap megjelenne.»

A jól irányított szombatiszolák kezdettől fogva első kiképző helyei voltak a jövő munkásainak és a következő időben még inkább azzá válhatnak.

Edener W.

1. Lecke. 1928 április.

„Dávid felkenetése.“ 1. Sám. 16.

1. Kérdések 1—9. Miért lett Saul elvetve és Dávid felkenve.

Saul és Dávid két jellemirányt képvisel, melyeknek egyike lefelé, másika pedig felfelé van irányozva. «A pillanat felett való uralom az egész élet felett való uralmat jelenti.»

a) **Kérdések 1—3.** Saulnak épp úgy, mint Dávidnak voltak jó és rossz tulajdonságai. Előbb alázatos (1. Sám. 10, 22. 23.) és nagylelkű (1. Sám. 11, 12. 13.) volt, de türelmetlen és engedetlen (1. Sám. 13, 8—14; 10, 8.) akit az intés csak még rosszabbá tett. Meggondolatlan buzgalomú. (1. Sám. 14, 24—32. 44.) Ezért el lett vetve. (1. Sám. 13, 14; 14, 37.) A nép olyan reprezentáló személyiség után vágyott, aki hizelegne az ő büszkeségüknek. (Megj. 2., 3.) Még Sámuelnek is voltak ilyen gondolatai: 1. Sám. 16, 7. Hasonló gondolataik voltak a tanítványoknak is: Mát. 20, 21. Lukács 22, 24. Nem fordulnak-e elő még ma is ilyen jellemvonások a választásoknál és egyéb alkalmakkor? Saul jellemtulajdonságai nem voltak feltétlenül istenellenesek. De mit tett ő magamagából? Neki küzdenie kellett volna a türelmetlenség, meggondolatlan buzgalom stb. ellen. Saul azonban éppen ellenkezőjét tette ennek. Nem engedett magának semmit mondani. «Ahányszor csak tudod és néked úgy tetszik, nézd meg egész jellemképedet a jó emberek véleményének tükrében, és azután igazítsd helyre ami eltorzít téged.»

b) **Kérdések 4—9.** Dávid Sauléhoz hasonló jellemtulajdonságokkal rendelkezett, de ő megszentelte azokat. Testvéreitől külön élő magányos pásztor volt. (1. Kor. 1, 27.) Valami magasztosabb felé törekszik. (1. Sám. 16, 18.) A pásztorélet nem volt számára a semmivételezés ideje. Isten tiszteletére

gyakorolta az éneket és zenét. Szorgalmasan gyakorolta a paritázást is. (1. Sám. 17, 49.) Bátor és halálmegvető, ahol az Istent gyalázták. (1. Sám. 17, 34.) Mély érzéséről a zsoltárok tesznek tanúságot. (Lásd a lecke 8. megjegyzését.) Szeretettel méltó, hűséges barát volt. (1. Sám. 18.)

2. Kérdések 10—12. Dávid felkenetése.

Ha Isten elvet valakit, akkor nem szabad túl sokáig szomorkodni miatta, mert az megbénítja az embert, hanem új választás után kell nézni. (1. Sám. 16, 1.) Sámuel fél Saul erőszakosságától. Isten jogosnak látja ezt a félelmet, mert ismeri Saul szívét. (1. Sám. 16, 2.) Vannak emberek, akik tüdőkölnék, vakítanak dacára annak, hogy szívükben nem igazak, úgyhogy még az Isten emberét is majdnem megteveszthetik. (1. Sám. 16, 6. 7.) Isten itt is Isai fiai közül a legmegvetettebbet, amellet azonban a legkötelességtudóbbat választja. (1. Sám. 16, 11.) Az ilyen hirtelen felemelkedett egyének abban a veszedelemben forognak, hogy beképzettek lesznek adományaikra és tehetségükre, ahelyett, hogy alázatosan Isten kegyelmével dicsekednének. Ilymódon uralmuk türehetlenebbé válhatik, mint másoké. Dávid elmenekült ezen veszély elől és mint király is alázatos maradt.

3. Kérdések 13—17. Jellemfejlődések.

a) **Kérdések 13—14.** Dávid tiszteli az Istentől felkent Sault. (1. Sám. 24, 26.) Az igazságtalan üldöztetés nem keseríti meg szívét, hanem még mint számüzött is segít tőle telhetőleg népén. (1. Sám. 23, 30.) Dávid türelmesen várakozik, míg maga az Isten hívja el őt a trónra, (2. Sám. 2, 4.) enged magával beszélni és mégsem gyűlöli, (2. Sám. 12, 7.) megtér a mély testi eleséséből. (Zsoltár 51.) Dávidban Isten megtalálta a szíve szerint való férfit. (Ap. csel. 13, 22.)

b) **Kérdések 15—17.** Saul nyíltan engedetlen Istennel szemben, (1. Sám. 15.) igyekszik ezt még el is rejteni, (15, 13.) üldözi azt, akit Isten hívott el a trónra. (18, 25.) Saul meg akarja ölni saját gyermekét, (20, 32. 33.) elmegy a varázslóhoz és öngyilkossá lesz. (31. fej.)

A jellemfejlődésnek melyik útján kívánsz te haladni?
Müller Adolf

2. Lecke. 1928 április 14.

Dávid és Góliát. 1. Sám. 17, 1—54.

Mint Krisztus és Sátán között folyó harc különleges példája. «Minden Isten áldásától függ!»

Beosztás.

I. Előkészületek a harcra.

1. Az ellenség. 1. v. a) Nagy seregek. b) Állásai. 3. v. c) Góliát és kihívása. 4—10. v.

2. Izráel. a) Saul hiábavaló kísérlete, hogy ön-magán segítsen. 2. v. b) Ennek következménye a félelem c) és elcsüggedés.

II. A megmentő. Dávid Isten kedves gyermeke.

1. Tulajdonságok. a) Erő. b) Bátorság. c) Hit.

2. Indító okok. a) Hogy Izráeltől eltávolíttassék a szegyen. 26. v. b) Tudja meg az egész világ, hogy Izráelnek van egy Istene. c) Hogy a gyülekezet megtudja, hogy az Ur nem fegyver által segít. 45—47. v.

3. Felszerelés. A. Góliát egy óriás, 4. v. a) Réz sisak. 5. v. b) Egyedül páncélzata 82 kgr. súlyú, c) Kard és dárda, mely utóbbi 10 kgr. súlyú volt. B. Dávid 33. v. a) Botja. Állanó kísérője, gyakran egyedüli segítsége a szükségben. 34—36. 40. v. b) Parittyája és több kövecské, melyeknek használatában mester volt. 40. v. c) Istene, akibe egész bizalmát helyezte 27. v. d) Nem veszi magára Saul sisakját páncélját és kardját! 38. 39. v.

III. A harc.

Góliát:

Önbizalom és büszkeség, megvetés és gúny, harag és meggondolatlan-ság, felfedi homlokát, saját kardjával lesz megölve.

Dávid:

Istenbe vetett bizalom és Istennek és népének tisztelete, csendes és kész, siet és gyenge oldalán találja, saját fegyverzetével teszi ártalmatlanná az ellenfelet.

IV. Eredmény.

1. Isten tisztelete meg van mentve.
2. Izráel megváltva és felbátorítva.
3. Dávid közelebb jut Istentől rendelt céljához. (A király leánya mint a győzelem jutalma — királyi trón).

Megjegyzések és alkalmazások.

Hasonlítsd össze: Jézus is legyőzte Sátán minden hatalmát az Isten Lelkének ereje által. Elragadta az erőstől a zsákmányt. (Ésa. 53, 12.) Ugyanígy az utolsó gyülekezet is. (Zak. 4, 6.)

Góliát, aki Gáth városából való volt, valószínűleg leszármazottja volt azoknak az óriásoknak,

Anák fiainak, akik már azelőtt is félelembe ejtették Izráel népét. (4. Móz. 13. Józs. 11, 23.) Nagyságában nem lehet kételkedni, mert csontvázak fellelése erősíti meg, sőt részben túl is haladja a Bibliában megemlített adatokat.

«Dávid azért jött a sereghez, hogy atyja megbízatását teljesítse; és jövetelétől függött mégis Izráel sorsa és saját életének fordulata. Így döntenek el az életben csekélységek, nagy dolgokat. (József kimenetele a mezőre testvéreihez.)»

«Az Ur a szívet vizsgálja,» de az emberek, testvérei hamis indítóokokat tulajdonítanak neki. (28. v. Irigységből, mert megszegyenítette őket.) Ő azonban (Jézushoz hasonlóan) mondhatta: «Mit tettem? Nincsen nékem ez így rendelve?» Mi se engedjük magunkat elbátortalanítani az ehhez hasonló tapasztalatok által.

«Nem bírok ezekben járni, mert még nem próbáltam; és leveté azokat Dávid magáról.» Vajmi gyakran vállaljuk magunkra a nagyzó szerepét, nevetségessé tesszük magunkat és vereséget szenvedünk. Ne ékesítsd magadat idegen tollakkal! Azonban annál nagyobb szorgalommal törekedjünk — Dávidhoz hasonlóan mesterré fejlődni abban a képességben melyet Isten adományozott nekünk, hogy minél több kő legyen tarisznyánkban. Első legyen a cél elérése.

Várd ki míg ellenfeled megmutatja fedetlen pontját, de akkor azután ne késlekedj (különben elvesztél; Préd. 9, 12.) és győzelmed bizonyos.

Weinert A.

3. Lecke. 1928 április 21.

„A menekülő Dávid.“ 1. Sám. 17; 18; 19.

1. Az ismeretlen hős. 1. Sám. 17, 55—58. Kérdés 1.

2. A királyfi barátja. 1. Sám. 18, 1—4; 19, 1—7. Kérdés 2.

3. A nép kedvence. 1. Sám. 18, 6. 7. 16. Kérdések 3. 4. 8.

4. Vezér Izráelben. 1. Sám. 18, 5. 13. 14. 30; 19. 8. Kérdések 3. 6. 7. 12. 15.

5. A király ellensége. 1. Sám. 18, 8—12. 17—29; 19, 1. 9—24. Kérdések. 4—6. 8—12. 13. 16—18.

Megjegyzések és alkalmazások.

1. ponthoz. Mindeddig Dávid ismeretlen volt A nyájtól jön és leveri az óriást. Hirtelen naggyá

és ismertté lett neve, mint Izráel legnagyobb hőseé. Isten a csendességben neveli hőseit. Lásd Mózes, Illést és Krisztust; mindannyian ismeretlenek, akik hirtelen egész lelki nagyságukban előtérbe lépnek és missziójukat betöltik.

2. ponthoz. Dávid és Jonathán barátsága példaképpé és közmondásossá vált. A szívek összhangjából állott ez, úgyhogy mint személyek is szövetséget köthettek egymással. Magában véve semmi különös nem lenne ezen barátságban, de tekintetbe veendő, hogy Jonathán atyja Dávidnak ellensége volt. Jonathán itt megtette azt, hogy nem sértette meg atyja iránt való köteleességét, és barátnak mégis igazi barát maradt.

3. ponthoz. A nép kedvencei mindenkor kívánnak téve annak a veszélynek, hogy önteltek és büszkék lesznek. Dávid azonban szerény és alázatos ifjú maradt, dacára a nagyszerű fogadtatásnak és Izráel asszonyai dicsőítő énekeinek. Aki az ilyen kísértéseknek ellent képes állani, azt bátran a királyi trónra lehet emelni.

4. ponthoz. Dávid mint «ezredes» «eszesen viselvé magát.» Vállalkozásait jól átgondolta és győzelmesen vérehajtotta. Győzelmeihez tehát nemcsak karja, de esze is hozzásegítette őt; s ezért nem hagyta ki számításából soha a Seregeknek Urát. Aki győzni akar annak gondolkozni is kell tudnia.

5. ponthoz. Bár mindenki szereti, a király gyűlöli Dávidot és annak életére tör. Oka az irigység. Mekkora elvakultság! Aki a király legjobb támasza lehetett volna, annak menekülnie kell, hogy életét megmentse. Ide jut az ember, ha nem engedi többé magát az Isten Lelke által vezetett; önvakultságában önmagának ássa a sírt.

Általános megjegyzések és alkalmazások.

Ebben a leírásban Saul félreismerhetetlenül az elesett mennyei fejedelem képe gyanánt jelenik meg előttünk, Dávid ellenben mint Krisztus előképe. Néhány tény különösen előtérbe nyomul:

Ott áll Dávid, kezében az óriás fejével, Saul előtt. Micsoda kép! Bemutatja nekünk Isten ellenségének a legyőzőjét, mert az óriás bizonyos mértékben az Ur összes ellenségeinek megszemélyesítője volt. Őt győzte le Dávid! Így Krisztus is «Mihály fejedelem» aki az ő népéért áll és aki a kigyó fejét szétaposta.

Midőn Dávid visszatér a harcból, elébe jönnek az asszonyok és megéneklék győzelmét. Nem emlékeztet ez bennünket Jézus jeruzsálemi bevonulására?

Ő elébe is hosianna kiáltásokkal jött a nép. Készek lettek volna őt azonnal királlyá kikiáltani, akárcsak Dávidot.

Ezen esemény után Saul gyűlölete már nem ismer határt. Hasonlítsd ezt össze az irástudók Megváltónkkal szemben megnyilatkozott irigységével.

Miként kezdetben Saulnak nem sikerül terve, úgy nem sikerül az irástudóknak sem. Megkísérli fiát, Dávid barátját megnyerni tervének, itt azonban nincsen sikere. Jonathán hű marad. Így igyekeznek az irástudók is megnyerni a maguk számára Krisztus barátjait, az ő tanítványait és a 12 között találnak is egy árulóra. Isten terve azonban mégis beteljesedett. Mit használ az irástudóknak Jézus halála, mikor ugyis feltámadt? Júdás és az irástudók önmagukat csalták meg. Ezt az eseményt is megeljük az előképben. Saul küldöncöket küldött Dávid házába, hogy őrizték és reggelre megöljék őt. Látszólag kikerülhetetlenül az ellenség kezébe került. De mi történik? Ismét elmenekül, a ház üres, mint Krisztus sírja. Bosszúságukra még egy bálványt is találnak az ágyban.

Azután Rámába megy Dávid. Jézus Galileába ment feltámadása után. Mindazok, akik Rámába jöttek próféták lettek; mindazok akik a feltámadtat látták, apostolokká váltak. Szentlélek Rámában és Szentlélek Jeruzsálemben pünkösdkor!

Wegner A.

4. Lecke. 1928 április 28.

„A menekülő Dávid“ (folytatás)

1. Sám. 20—22; Zsolt. 57; 133; 34.

Beosztás.

1. Igazi barátság. Kérdések 1—6. a) Egyesülve a nyomorúságban. b) Erős szeretet. c) Inghatatlán bizalom. d) Tervek a megmentésre. e) Saját élet nem kiméltése.

2. Dávid menekül. — Isten iskolájában. Kérdések 7—16. a) A megpróbáltatásban inog a hite: Abímelechnek hazudik, Ákis előtt örültnek teteti magát. b) Visszatér Istenhez. 1. Sám. 22, 1. Zsolt. 57. Segít a nyomorban lévőkön és szüleik. c) Isten megmutatja Dávidnak hitetlensége következményeit. Saul rettenetes ítélete Abimelech és házanépe felett.

3. Dávid beismeri hibáját. Kérdés. 17. 1. Sám. 22, 22. Zsolt. 34, 12—23.

Megjegyzések és alkalmazások.

«Ugy szerette őt mint saját lelkét.» Habár Jonat.

hán tudta, hogy Dávid a koronát fogja elvenni tőle (1. Sám. 23, 17.) mégsem haragudott reá, mert úgy szereté őt, mint saját magát. Ilyen szeretetet keres és elvár Jézus is minden követőjétől. Ján. 15, 17; 1. Ján. 3, 11. 14. 16—18. Mennyivel könnyebb lenne a küzdelem a sötétség hatalmasságai ellen, mennyi erő és erősítés állana rendelkezésünkre a nehézségekben, kísértésekben és nyomorúságokban, ha Isten gyermekei úgy szeretnék egymást mint önmagukat és saját életükkel is felelnének egymásért.

Jonathán kényszeredet hazugsága. Habár Dávid kin a mezőn akart elrejtőzni, a két barát elhatározta, hogy Jonathán azt mondja apjának, miszerint Dávid testvére meghívására Betlehembe ment. Miért akarta Dávid, hogy Jonathán hazudjon? Nem tudta e, hogy Jonathánnak elég bátorsága volt barátja érdekében nyíltan beszélni az apjával? És miért egyezett bele Jonathán a hazugságba? Nem tapasztalta-e már, hogy nyílt és bátor beszéde leküzdötte apja haragját? Az Ur kegyelmes volt, nem engedte, hogy a hazugság sikerüljön; mindent szétmorzsoló kő gyanánt visszabullott a barát fejére; mert mikor Jonathán e hazugsággal atyja elébe járult, ez könnyen és gyorsan átlátott a szítán, mire Jonathán feladta hazug szerepét és előbbi bátorsággal beszélt apjához. Azonban az előbbi hazugság által felizgatva, a dühös ember nem tudta már elviselni a pusztá igazságot. A kezeügyében lévő dardát fia felé hajította és háromszoros haraggal kezdte üldözni Dávidot.

Ilyen helyzetet teremtenek önmaguk számára azok, akik az Urban és az Ur előtt szövetséget kötöttek és mégis eltévelyednek az Urtól és közösségtől és az igazságtalanság laza csapdájával összekeverednek. — Elődeink mesélték, hogy az ördög nem bír ki olyan étkezést, melynél só is van az asztalon, így nem képes a kísértő egyetlen olyan közösséget sem kikezdeni és elrontani, ahol az igazságosság (igazmondás) és igazság sója van a tagok között; az elől menekül.»

Dávid örültnek teteti magát. Szükség szülte hazugság volt az is, hogy Dávid örültnek tetette magát, tekintve, hogy az ókorban az örülteket bizonyos mértékben szenteknek tartották. Dacára annak, hogy az Ur megáldotta és sikerre vezette ezen eszközt; ez csak csodásan igazságos kegyelme volt az Istennek, aki számol azzal, hogy mi adatott mind együnknek és megemlékezik arról, hogy milyen teremtmények vagyunk.

Müller A. W.

5. Lecke. 1928 május 5.

„Dávid nagylelkűsége.“ 1. Sám. 23—26.

Beosztás.

1. Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?

Saul üldözi Dávidot. Dávid buvóhelye el van árulva. Saulnak sikerül vélt ellenségét embereivel körülkeríteni, de az Ur Dáviddal van. a) Világosság és jog által. b) A legnagyobb veszedelemben a filiszteusok betörése hoz menekülést. c) Jonathán által felüldíti lelkét.

2. Nagylelkűsége. a) Saul kétszer is kezei között van. b) Prófétaszavak látszólag Saul halálát követelik (24, 5), de a szív és lelkiismeret másként szólnak. c) Dávid nagylelkűsége legyőzi Saul gyűlöletét.

Saul kétszer is kezei között van. b) Prófétaszavak látszólag Saul halálát követelik (24, 5), de a szív és lelkiismeret másként szólnak. c) Dávid nagylelkűsége legyőzi Saul gyűlöletét.

3. Ura a maga indulatainak. Példb. 16, 32.

Dávid nem mentes a hibáktól (1. Sám. 25, 13; 21, 22.). Az Ur azonban Dáviddal van itt is. 26. v. Egy igazi, egész ember meghallgatja egy asszony szavát is.

Megjegyzések és alkalmazások.

Pál kitárult szívet kíván a korinthusiaknak (2. Kor. 6, 11). Ez is Isten adománya. Igazi nagylelkűséget csak az fog tudni gyakorolni, kinél az Istenbe vetett bizalom nagyobb, mint az ellenségtől való félelem. Sok keresztény hasonlít a korinthusiakhoz (2. Kor. 6, 12); azért hiszik, hogy harcolniok kell (vélt) ellenségeikkel, ahelyett, hogy nagylelkűségük által győznék le őket. A tág szív fogalmát azonban nem szabad összetéveszteni a tág lelkiismeret fogalmával.

Gonosz férfiak, gonosz asszonyok.

Azok az emberek, akik az élet minden kérdését az anyagi hasznosság szempontjából ítélik meg: gonoszok. Olyan férfiak, kiknek legfőbb alapelvük; «Egy asszonytól csak nem engedek magamnak mondani valamit!» — ritkán jobbak amazoknál. Abigail jó példakép. Jót tanácsol. Hány asszony van azonban, aki állandóan ennek ellenkezőjét cselekszi! Férjeiknek állandóan fülükben cseng: «Ezt kérd ki magadnak,» «más férfi itt egészen másként lépne fel!» stb. Ezek gonosz asszonyok.

Nagy veszély forog fenn mindannyiunk részéről, hogy jogaink erős hangsúlyozásával túllépjük a határt. Jól tesszük, ha adott esetben nem helyezkedünk teljesen jogunk álláspontjára, hanem mindenkor a jog határán belüli tartjuk magunkat. Különben elkerülhetetlenek az áthágások, mert nem

az akarat és meggondolás, hanem az érzelem irányítja ilyenkor ténykedéseinket.

Wittig W.

6. Lecke. 1928 május 12.

Dávid Siklágban; Saul halála. 1. Sám. 29-től
2. Sám. 1-ig.

1. Kérdések 1–3.: Dávid Siklágba megy.

a) Miért? b) Mit jelent ez? c) Ki ment vele?

2. Kérdések 3–5.: Dávid Siklágban.

a) Hogyan hatott elvonulása Saulra? b) Mire volt ott Dávidnak szüksége a maga számára? c) Mennyi ideig maradt ott? d) Milyen módon sokasította meg bűneit? e) Hogyan gondolkoztak felőle?

3. Kérdések 6–11.: Dávid különleges tapasztalata. a) Mi történt? b) Milyen veszedelembé került? c) Ki segítette ki a veszélyes helyzetből? d) Hogyan találta meg (Isten) segítségét? e) Miben jutott kifejezésre jelleme? f) Mitől volt ment?

4. Kérdések 12–17.: Saul halála. a) Hol és hogyan? b) Mire adott halála alkalmat? c) Hogyan szerzett Dávid tudomást erről? d) Hogyan lett a hírvivő jutalmazva és miért? e) Hogyan hatott a halálhír Dávidra? f) Hatása miben jutott kifejezésre?

Különleges tanulságok.

1. A félelem készítette Dávidot Siklágba való menekülésére. Figyeld meg Jézus tanácsát Lukács 12, 32.

2. Dávid az emberektől való félelmében azt hitte, hogy a menekülés által megmentheti magát, de ezáltal sokkal nagyobb, életét, fenyegető veszedelembé került. Figyeld meg, hogy igazában csak ki segíthetett volna. 1. Sám. 30, 6–8.

3. Saul azt hitte, hogy megcsalhatja Istent (1. Sám. 15, 15.), engedetlensége által azonban elveszítette értékét az Isten előtt. Figyeld meg 1. Sám. 15, 22. 23. szavait.

4. Saul, akit a varázslóval való közössége elválasztott Istentől, a legnagyobb veszedelem idejében nem tudott azután segítséget kapni tőle. Figyeld meg És. 59, 1. 2. fontos szavait.

5. Az ifjú azt gondolta, hogy örvendetes hírt hoz Dávidnak, Dávid azonban nem tudott örülni a más kárán és vesztén. Látta a káröröm visszataszító voltát. Figyeld meg, hogy a káröröm milyen jutalomban részesül.

Peters W.

7. Lecke. 1928 május 19.

Dávidot meghívják a trónra. 2. Sám. 2–5, 5.
Beosztás.

1. Ahogyan Dávid a királyságot megkapta. 2. Sám. 2, 1–7. **Kérdések 1. 2.** a) Az Urat kérni tanácsért. b) Engedelmeskedik Isten szavának. c) Királlyá lesz Júda felett. d) Békeüzenetet küld.

2. Harc Izrael és Juda között. 2. Sám. 2, 8 3, 11. **Kérdések 3–5.** a) Isbóset megkoronázása. b) Ábner ellenségeskedést kezd. c) Izrael veresége. d) Ábner összekülönbözik királyával.

3. Izrael országának szétbomlása. 2. Sám. 3, 12–4, 7. **Kérdések 6–14.** a) Ábner átmegegy Dávidhoz. b) Halála gyors fordulatot idéz elő. c) Dávid sajnálja Ábneret. d) Isbósetet meggyilkolják.

4. Dávid úrrá lesz egész Izrael felett. 2. Sám. 4, 7–5, 5. **Kérdések 14–18.** a) Megbünteti az orgyilkosokat. b) Harmadszor is fel lesz kenve. c) Dávid felőli jövendölés beteljesedik. 1. Sám. 25, 30. d) Hosszú uralkodása.

Megjegyzések.

Dávid háromszor lett királlyá kenve. 1. Sám. 16, 13; 2. Sám. 2, 4; 5, 3. A felkenés nem pusztán ceremónia, vagy valami varázslat volt, hanem a Szentlélek előképezése, az isteni elhívás nyilvános megerősítése és egyúttal az isteni képesítés bizonyítéka a megbízott tisztség helyes betöltésére.

Habár Dávid felkenetése előtt már jámbor ifjú volt és habár nyájánál sok éneket költött, Isten igéjébe mégis csak olyan zsoltárok lettek felvéve, melyek Sámuel általi első felkenetése után hagyták el ajkait.

Dávid = szeretet, lényének egynémely vonásában hasonlít a Megváltóhoz, pl. az emberekhez való kedvességében, türelemben és igazságosságban. Miként Jézus 30 éves korában kezdett tanítani, úgy Dávid 30 éves korában lett király. Jézus Dávid fia és Ura. Máté 22, 41–45. Mindaddig, míg Dávid a felkenés Lelke által engedte magát irányítani, helyesen járt el. Az apostoli korszakban sok Istengyermeke részesült a felkenetésben és ezáltal vált akkor lehetővé az evangélium eredményes hirdetése. Mindannyiunknak szükségünk van a Szentlélek felkenésére a mű és saját üdvösségünk befejezéséhez.

Motzer C. A.

8. Lecke. 1928 május 26.

Dávid uralkodása. 2. Sám. 5; 6.

Beosztás.

1. Királyi cselekedetek! Kérdések 1—3.

a) Határozott akarat a harcra. b) A békeváros (Jeruzsálem) elfoglalása a *belső ellenség* (vakok és bénák) leküzdése által. c) A *kívülről fenyegető* veszedelem leküzdése az Ur által!

2. Tapasztalatok a frigyládával. Kérdések 4—16. a) Az *ifjúságnak* át kell élnie a tapasztalatot. 2. Sám. 6, 1. b) A frigyláda *átka* 7. v. c) A frigyláda *áldása*. 11. v.

3. Világra terjedő befolyás. Kérdés 17.

Megjegyzések.

Vakok és bénák. 2. Sám. 5, 6. Azelőtt egy nép Istenét a győzelmek, illetve vereségek alapján értékelték; így tettek a jebuziták is. Edigi győzelmeik alapján nagy bizalmuk volt bálványaikban, melyek vakok és bénák voltak. Bálványait, mint védőisteneket kiállították a falakra, hogy félelmet keltsenek az izraelitákban. Azért mondják Dávidnak, hogy ő nem fog oda bemehetni, hanem vakok és bénák fogják őt onnét ki kergetni.

A király megszünteti a bálványokat. 2. Sám. 5, 21. Dávid összegyűjti a visszamaradt isteneket, hogy győzelmi jelvényként magával vigye és utasítása szerint (5. Móz. 7, 5.) elégesse.

2. Sám. 6, 7. Hát nem akart Uzza valami jót tenni, mikor a frigyládát védeni akarta a leeséstől? Bizonyára úgy van, ha emberi szempontból tekintjük a dolgot! Maga Dávid is azon véleményen volt, hogy helyesen cselekedett. Isten azonban másképp ítéli meg a dolgokat. Halállal bünteti Uzzát. Jog és jogtalanság többnyire emberi mérőszinórral és ezért jobbára hamisan lesz mérve. Az Isten parancsának áthágása jogtalanság volt és marad, s mindenkor maga után fogja vonni a büntetést is. Az Isten parancsolatainak áthágását a király (Isten) gyermekeinek is állandóan bűnnek kell tekinteniök. Nem szabad a bűnnel semmiféle vonatkozásba kerülnünk! Jogosulatlan részvétnek, elnézésnek azzal szemben, amit Isten bűnnek bélyegez, el kell tűnnie sorainkból. ha nem akarjuk, hogy a bűnös büntetése bennünket is érjen. Mint egykor Uzza magatartásának, aki nem vette komolyan Isten parancsát, halál lett a vége, úgy ma is még! Ha egy adventista valamit kezd *nem pontosan* be-

tartani, akkor megkezdődött nála a halál beállása; gyorsan követik egymást a különböző áthágások (mert egy bűn sohasem menetel egymagában), az istenes élet mindinkább eltűnedezik és végül jön az elkerülhetetlen: *elesés Krisztus igazságától!* Ezért legyünk önmagunkkal szemben kemények és szigorúak a *legkisebb bűn* tekintetében is.

Kuschel E. M.

9. Lecke. 1928 június 2.

Dávid bűne és bűnbánata. 2. Sám. 11; 12, 1—25.

Beosztás.

1. Kérdések 1—3. A szem kívánsága a test kívánsága. Tétlenség minden bűn kezdete. A szemek megpihennek és tetszelegnek a bűnös látványon. Testi kívánságtól elragadtatva, a király megfelelkezik állásáról, családjáról, környezetéről — Istenéről. Az «érzékiesség» démonának esett áldozatul.

2. Kérdések 4—6. Bűntudattal terhelten, Dávid igyekszik szegyenletes tettet elrejteni és elfátyolozni. a) Uriás hazahívása által. b) Midón ez irányú reményei megsemmisültek, gyilkossági terv fogamzott meg benne ellene.

3. Kérdések 7—8. A titkos házasságtörés nyilvánvalóvá lesz. A gyászidő leteltével a férj gyilkosa azonnal házába hozatja áldozatát «feleségnek». Isten nemtetszése nyugszik ezen cselekedeten is.

4. Kérdések 9—11. Nátán Dávidnál. A próféta bűnbánati prédikációja. A király saját ítélete. A rettenthetetlen és bátor «Te vagy az az ember!» kijelentés.

5. Kérdések 12—15. Dávid bűnvallomása és bűnbánata. Bűnei bocsánatra lelnek; következményeit azonban viselnie kell — azok meg maradnak.

Megjegyzések és alkalmazások.

A szem kívánsága. Ki tudná a bűnös indulatok azon tömegét megszámlálni, melyek ezen kapun keresztül nyertek bemenetelt, anélkül, hogy egy «zárva» vagy «tilos» jelzésre bukkantak volna. A paradicsomban a szemnek kívánsága által engedte magát az ember törbe csalni; itt, Dávidnál is sikerrel járt az ördög eme eszköze. «Kicsoda olyan vak, mint az én szolgám?» Ó, ha bezárhatnánk szemeinket! Hány büntől lennének mentesek! Micsoda mesteri hálót vetett ki ezen világ feje-

delme a legújabb divat által is, hogy a szem kívánságát izgassa! Adunk-e erre valamiképen alkalmat?

„Állassátok Uriást legelől, ahol a harc leghevesebb.” 2. Sám. 11, 15. Undorító ravasz-ság nyilatkozik meg ebben a parancsban, amely mutatja, hogy mily mélyen fészkelődött be a bűn ebbe az emberbe. Így tette el útból egyik legvitézbb harcosát, csak azért, mert már pusztja jelenléte is szemébe vetette szégyenletes tettét. Más embereket (testvéreket) harcba állítani, «ahol a leghevesebb» és önmagát visszavonni («háta mögül fussatok el») gyáva és férfihez méltatlan eljárás. *Az első vonalba lépni*, oda, ahová senki se mer, a keresztényi, nemes és hősi cselekedet. Olyan tisztség elfogadása, amely a legnagyobb nehézségeket hozza magával és amelytől a legtöbben vonakodnak, az mutatja az igazi, jellembeli nagyságot. Hol állunk mi?

„Te vagy az az ember!” Bátor és rettenthetetlen kijelentés minden szépítgetés nélkül. Ó, bárha minél több olyan férfi lenne, aki szemtől szembe, nyíltan, nem riad vissza az ilyen beismerés elől! «Én vagyok az» (Ján. 18, 5. 6) «Te vagy az» (2. Sám. 12, 7) — így hangzanak az Isten igazi gyermekének szavai; csak első és második személyben beszél és soha a harmadikban (másokról vagy mások felől). Tekintet nélkül arra, hogy király vagy koldus előtt áll-e, nem törődve az esetleges következményekkel az «egyenes» ember «egyenes úton» jár. Ezért legyetek férfiak és erősek.

„Mert te titkon cselekedtél, de én napvilágnál cselekszem azt.” 2. Sám. 12, 12. Dávidnak rettenetesen meg kellett bűnhődnie a bűnt. Saját házán bosszulta az meg magát, a gyermekeken harmad- és negyediziglen. A nap mindent világosságra hoz. Órizzadjunk a titkos bűnöktől, mert hasonlóan járhatnak, mint Dávid: Isten által leálcázva, az emberek előtt pórén állva! Kerüld a titkosságot, akkor nem szükséges kerülnöd a világosságot; «mert aki titkon lát, megfizet neked nyilván.» Nemcsak az áldás, hanem az átok is nyilvánvaló jeleket hagy maga után.

Schröder R.

10. Lecke. 1928 június 9.

Absalon lázadása. II. Sám. 13—19.

1. Absalon menekülése. — Kérdések 1—2.

a) Ok. b) Menekülés.

2. Absalon visszatérése. — Kérdések

3—6. a) Joab és a Tékoából való asszony. b) Absalon visszatérése.

3. Absalon lázadása. — Kérdések 7—11. a) Lázadás. b) Dávid menekülése. c) Akhitófel tanácsa.

4. Siba segítsége. — Kérdés 12.

5. Sémei szidalmi. — Kérdés 13.

6. Akhitófel megvetendő tanácsa Absalonnak. — Kérdések 13—15. a) Tanács. b) Khusai általi meghiusítás. c) Akhitófel végső sorsa.

7. Dávid harca Absalonnal. — Kérdések 16—20. a) Előkészületek. b) Az ütközet. c) Absalon halála. d) Gyász.

11. Lecke. 1928 június 16.

Dávid utolsó évei. 1. Krón. 21; 28; 29; 1. Kir. 1.

1. Kérdések 1—8. Dávid népszámlálása és annak büntetése. a) Dávid Joab figyelmeztetése dacára, Sátán indítására elhatározza a nép megszámlálását. A számlálás eredménye 1. Krón. 21, 1—6. b) Dávid *bűnbánata*. Gad próféta közbelépése. Dávid egy tömeghalált választ bűnének kiengeszteléséül. c) *A büntetés*; Dávid imája. d) Dávid megveszi Orna szérűjét és *templomhelyül* szenteli fejét; a csapás vége.

2. Kérdések 9—13. Salamonból király lesz. a) Dávid öregkori gyengesége. 1. Kir. 1, 1. b) Adonia uralom utáni törekvése; az áldozási ünnepség rendezése. c) Nátán összebeszélése Bethsabéval, Salamon anyjával. d) Bethsabé emlékezteti a királyt (Salamon apját) ígéretére; Nátán közbelépése. e) Dávid Salamont jelöli utódjául és elhatározza azonnali felkenetését. f) Salamon ünnepélyes felkenetése. Az erről szóló üzenet hatása az áldozati ünnepélyen összegyűltekre.

3. Kérdések 14—22. Dávid utolsó intézkedései a templomépítésre és a trónutódlásra vonatkozólag: imája és halála. a) Dávid beszéde Izrael fejedelmeihez. b) Dávid utasításai és ajándékai Salomonnak. c) A fejedelmek adakozása Dávid figyelmeztetése következtében. d) Dávid utolsó imája és uralkodásának vége.

Megjegyzések és alkalmazások.

«Dávid története egyik legbenyomásosabb bizonyosságát nyújtja annak, hogy a hatalom, gazdagság és világi tisztelet — azon dolgok melyek után leginkább vágyakoznak az emberek — milyen ve-

szedelmére lehetnek a léleknek. Világi sikerek és felmagasztalás annyira gyengítették Dávid jellemét, hogy a kísértő ismételten legyőzhette őt.» (Patr. és Prof. 758. old.)

Három dolgot vegyünk figyelembe:

1. **Dávid személyes tapasztalatai.** — Istentől való eltávozás és annak következményei.

2. **Dávid gondjai** — fiát illetőleg — hogy apjához hasonlóan ne legyen bűn által gyengítve és hogy Istent tisztelje.

3. **Dávid ismerete** — az ember védelme és oltalma — alázatos szív. Állandó Istenbe vetett bizalom és örökös az ellenséggel szemben.

Schluttig H.

12. Lecke. 1928 június 23.

Dávid lénye és lelkülete. Zsolt. 103.

1. **Dávid mint pásztor.** — Kérdések 1—2.

a) Gondoskodás. b) Bátorság. c) Vitézség.

2. **Lelkület.** — Kérdések 3—4. a) Békeszeretet. b) Baráti hűség.

3. **Istenhez való viszonya.** — Kérdések

5—9. a) Türelmesen vár Isten segítségére.

b) Alázatosság. c) Engedi magát meginteni.

d) Ha hibázott, beismeri. e) Keresi az Istennel való közösséget.

4. **Dávid imaélete.** — Kérdések 10—11.

5. **Dávid hite példa és bátorítás minden életkörülmények között.** — Kérdések 12—14.

6. **Hivatkozás a bensőséges testvéri szeretetre.** — Kérdés 15.

7. **A zsoltárok befolyása az emberiségre.** — Kérdés 16.

8. **Isten ítélete Dávid élete felett.** — Kérdés 18.

Megjegyzések és alkalmazások.

10—12. kérdésekhez. Imában keresett erőt, mely képesítette őt az Istennek tetsző élet folytatására. Az Ige kutatásában és a természet szemlélésében megismerte a szeretet Istenét, aki megindul teremtményei sorsán.

13., 14. kérdésekhez. Dávid életére való gondolás minden bűnbánó bűnöst felbátoríthat, felismerve, hogy ha bünt követett is el, Isten ismét fel akarja állítani. Vereségek, veszteségek és szorongatások közepette nem ingott meg hite, mert Isten jóságának bizonyosságai mindenkor felüdítették őt.

16. kérdéshez. «Ebben a könyvben megtalálod az ember egész életét, a lélek hangulatait és a gondolat mozgató tényezőit. Lehet, hogy szükséged van bűnbánatra, hogy körülvev az ezeryi kísértés, lehet hogy üldözés elől kell menekülnöd, vagy nagy nyomoruságba jutottál; minden felől és mindenre tanítást lelhetsz itten és a zsoltárok szavaival Isten elé viheted bármily helyzetedet.» (Athanasius.)

Tehr J.

13. Lecke. 1928 június 30.

Dávid egyik zsoltára — az Isten hatalmának és bölcsességének az elismerése. Zsolt. 19.

Előzetes megjegyzések. Ezen lecke kitűnő szombati tanulmány. A nyugalomnap egyesítsen bennünket a természettel. A munkától való teljes szabadságunk folytán alkalmat nyújt annak szemlélésére. A legtöbb városi ember el van szakítva a természettől, a falusi ember számára pedig gyakran csak a célt szolgáló eszköz az. Néhol testvéreink számára a szombat csak a látogatások, istentisztelet, missziómunka, bizottsági ülések, összejövetelek napja. A természettel alig is jönnek összeköttetésbe. Ezen zsoltár bevezet bennünket a természet helyes tanulmányozásába és a nyert ismeretnek életünkben való felhasználásába.

1. **A természet szemlélése.** — Kérdések 1—7. a) A természet általános szemlélése arra a tudatra vezet, hogy minden létező dolog az *Isten műve*.

b) A «holt» természet igen érthető nyelven beszél. Mivel nincsen kötve az emberi szóhoz, a nyelvzavar átkának sincsen alávetve. Ezért mindenki, még a süket is megértheti *beszédét*.

c) *Nappal és éjjel* hirdeti egy olyan törvényadó pontosságát, kinek lénye határozott, hű, biztos és változhatatlan.

Megjegyzések: A nap «*kijövetele*» és «*forgása*.» A szombatiskolai tanító gondoljon arra, hogy a szombatiskolában nincsen helye a tudományos vitáknak. Jó lesz ha nem beszélünk a nap és föld forgásáról. Dávidnak nem volt az a célja, hogy zsoltáraiban tudományos véleményt állítson fel, hanem csak, hogy benyomásait közvetítse.

2. **A természet szemlélésének felhasználása.** — Kérdések 8—12. Törvény — Bizonyosság — Parancs — Parancsolat — Istenfélelem — Az Ur ítéletei.

Természetük.	Hatásuk az emberre.
Törvény: tökéletes	felüdítő (lélek)
Bizonyoságtétel: biztos	bölcsé tesz (értelem)
Parancs: helyes	örvendezettető (szív)
Parancsolat: világos	megvilágosító (szem)
Félelem: tiszta	örökké megmaradó
Hit: változhatatlan	igazságos

Kivánatos és édes: Az Istentől származó határozottság üdíti fel az embert. Parancs és parancsolat — törvény és rendelés Dávid számára nem jelentenek valami kemény muszájt, hanem Isten szükséges adományát, amely őt és a többi különben ingatag embert olyan szilárddá teszi, mint valami erődítmény.

3. A természet és Isten szemlélésének az emberre gyakorolt hatása — Kérdések 9—17.

a) Az isteni vezetés szükséges volta: A természet nem lehet el ezen irányítás nélkül. «Szolgádat» emlékeztetik mindezek. A pogányok eltávolodtak ezen ismerettől, ezért: Róm. 1, 19—22. Gyakran azért hiányzik az önismeret, mert a bűnös nem képes a bűnt pontosan felismerni. Pl. végy egy kék üveget és nézz rajta keresztül. A kék tárgyat egyáltalán nem fogod látni.

b) Megbocsájtásért és megőrzésért való kérés: Hiányos ismeret az oka az öntudatlan bűnnek. Szavakkal nem lehet *beismerni*, mert nem lett még *felismerni*. A nagyobb ismeretért való könyörgés mégis feljogosít a bocsánatért való könyörgésre is. Többet kell ezen irányban imádkoznunk. Imáink azonban ne legyenek a zsoltáriró szavainak ismételtetései, hanem saját életünk lelkiismeretes átgondolásából eredők. Isten megmutatja titkos bűneinket, ha világosságért és ismeretért könyörgünk hozzá. Ha az Ur «parancsolatait» nagyobb figyelemben részesítendők, akkor szemeink megnyílnának «titkos» bűneink felismerésére.

Őrizz meg szándékosoktól (büszkéktől): Dávid egész embernek mutatkozik itten. Tudatában van annak, hogy a fenyegető elnyomatása veszedelmet jelent Istennel való viszonyára és életére. Ezért könyörög a megőrzésért, mielőtt a veszély már kézzelfogható lenne.

c) Könyörgés az ima elfogadásáért: Dávid tudja, hogy legszebb zsoltára sem éri fel Isten dicsőségét. Nincs beképzelve művészete felett. Nem hiányzik e olykor a mi kéréseinkből ezen alázatos Istenhez járulás?

Hopf F.

Könyvevangélista.

E rovatért WICKLEIN ALFRÉD felelős.

A könyvevangélista.

(A német könyvevangélista közlönyből.)

Légy csak vidám s csüggedetlen,
Kedves könyvevangélistám,
Mert Istenért van mire vállalkozál,
S ezért olyan nehéz az.
De legyen bármily súlyos is,
Urunkért merünk bármit is.

Szent csatának élin megyünk,
A sereg csak utánunk jó.
Folyik a harc győzelemért,
S ezért olyan nehéz az.
Nálatok a zászló, lobogtassátok,
A nép követ — győzelmünk bizonyos.

Az ellenségnek, mely uralja a léget,
S örködik a tenger, föld felett,
Sok pénze s nagy hatalma van,
S ezért olyan nehéz az.
De legyen bármily súlyos, kemény,
Tudjuk, el nem hagy a remény.

Vidám győzelmi menet,
A mi Urunk üzenete.
Mi hordozzuk, mi vezetjük,
Ha nehéz is szívesen!
Súlyos munka, nyomor, szenvedés után
Adja nekünk Jézus az üdvkoronát.

Pansegrau K.

Üdvözetül könyvevangélistáinknak.

Kedves munkatársaim az Úrban!

Egy új év kezdetével gondolunk a múltra és a jövőre egyaránt. Hálásak vagyunk Istennek az 1927. évért. Csaknem összes könyvevangélistáink hűek maradtak a munkában. Több mint 1200-an dolgoztak hétről hétre, és mi ezért mindnyájatoknak köszönetet szeretnénk mondani. A kiadóhivatalok az Európai Divízióban 1924-ben 1.048,299 dollárért (kerek 6 millió pengő), 1925-ben 1.197,154 dollárért (6·8 millió pengő) 1926-ban 1.211,923

dollárért (kerek 6·9 millió pengő) adtak el iratokat. Az 1927. év első kilenc hónapjáról szóló jelentés valamivel visszamaradt az 1926. év ugyanezen időszakával szemben. Reméljük azonban, hogy az 1927. év utolsó negyedének jelentése után jobb végeredménnyel zárunk, mint 1926-ban. — 1925-ben 1.913,895 órát dolgoztak könyvevangélistáink, 1926-ban 1.818,446 órát. Nem tudjuk, hogy egy óra alatt hány családot tudnak meglátogatni, azt tudjuk azonban, hogy könyvevangélistáink által milliók hallják az üzenetet. 1925 és 26-ban könyvevangélistáink Európában több mint 1000 lelket nyertek meg. Így hát a könyvterjesztés igen eredményes eszköz az elveszettek megmentésére.

Nemrég kaptunk egy levelet Rieckmann atyától, az arab Unió könyvevangélista vezetőjétől. Jó jelentést küld be 1927-ről és reméli, hogy 1928-ban még jobbat fog küldhetni. Bizalommal tekinthetünk a jövőbe. Nem tudjuk, hogy Isten gondviselése még hány esztendő t ad rendelkezésünkre; de minden egyes év értékes idő, melyben még érette dolgozhatunk. Imádkozzunk többet, olvassuk többet a Szentírást és dolgozzunk többet, mint azelőtt. Sok megpróbáltatás és egyes országokban üldözés fog érni bennünket. Sátán gyűlöli könyvevangélistáinkat, de Isten veletek van. Ne törekedjünk-e arra, hogy 1928 a legjobb évünk legyen? Ne bátortalanodjatok el; a munkát ne hagyjátok el; tanulmányozzatok új és jobb munkarendszereket; imádkozzatok nagyobb eredményért: mert Isten a ti segítőtok. 1. Kor. 15, 10. 58.

Testvéretek az Urban

Christian L. H.

Könyvterjesztésünk.

«Jöjjetek és lássátok az Isten dolgait; csodálatosak az ő cselekedetei az emberek fiain.» Zsoltár 66, 5. Amit Dávid ezen szavakkal 3000 esztendő előtt magasztal, azt ma Istennek minden egyes gyermeke kénytelen beismerni. Ez volt Isten gyermekeinek tapasztalata minden időben, még a Sátán részéről jövő legrettenetesebb üldözések közepette is. Ha saját életünket szemléljük, hogy miképpen támolyogtunk a világ sötétségében és a bűn fertőjében, mikor azt se tudtuk, hová, merre és nem sokat gondoltunk az Isten és az ő lénye felől és hogy most mennyire boldogok vagyunk az igazságban és Krisztusban, úgyhogy Megváltónk mindent felülmúló kegyelmével szemben e világ összes

kincseit semminek tekintjük, akkor be kell ismerünk, hogy az Ur csodálatosan vezetett bennünket. De nemcsak egyszer-kétszer, hanem mindennap tapasztalhattuk ezt és minél buzgóbban kutatunk az Isten szavában, annál csodálatosabbnak és dicsőbbnek fog feltűnni előttünk az ő műve, feltételezve, ha szívvel-lélekkel mellette vagyunk. De, kedves testvéreim, még ezer és millió ember él, akik még sohasem tapasztalták, hogy egy szerető Atya a mennyben óérettük is él és őket is szeretné a megmentettek között látni. Azért nekünk is egy nagy feladatunk van, melyet Jézus a következő szavakkal juttatott kifejezésre: «Elmenvén, azért tegyetek tanítványokká minden népeket.» Ezen parancsa nemcsak a misszionáriusnak vagy prédikátornak, hanem minden követőjének szól. Kettős célja van. 1. *Az embereknek* elvinni az igazságot, és 2. hogy *mi* mély tapasztalatot szerezzünk Istenünkkel és ezáltal hitéletünkben megerősödjünk.

Ezen feladat elvégzése különböző módon történhetik: részben saját példás életünk, részben pedig házról-házra való gyakorlati munka által. És én hiszem, hogy éppen az utóbbi képviseli a legalkalmasabb módot az embereknek az igazsággal való megismertetése és az igazság számára való megnyerése szempontjából. Még sok vidék és város van, ahol nem lakik hívő és ahol még senki bizonyosságot nem tett. Ki segítsen ezeken az embereken, ha mi nem jövünk hozzájuk iratainkkal és könyveinkkel? Az Ur természetesen nélkülünk is be fogja fejezni művét; de ő éppen bennünket kíván felhasználni eszközkül. Használjuk fel azonban ezt az utat is, míg időnk és alkalmunk van rá. Ezt a pontot sokan elhanyagolják, a nélkül, hogy valami rosszra gondolnának e mellett! A gonosz ellenség azonban éppen ezt akarja. A prédikátor ugyan benyomást tesz az emberekre, befolyását azonban idővel ismét elfelejtik. A nyomtatott szó ellenben ismét és ismét figyelmezteti az embert állapotára. Egy ellenségünk egyszer kijelentette: «A prédikátorok kevés munkát okoznak nekünk, hanem azok az átkozott könyvárusok!» Sokakat a vak előítélet visszatart attól, hogy valaha is meglátogassák összejöveteleinket, de itt-ott végül mégis csak kezükbe kerül egyik-másik iratunk. Általuk hallanak az igazságról.

Egyszer egy asszonyhoz jöttem és felkínáltam neki az iratokat. Miután meggyőződött arról, hogy a könyvek kitől származnak, így szólt hozzám:

«Megvettem és elolvastam a „Jézushoz vezető út” című könyvet, de sohasem hittem volna, hogy az adventisták ilyen könyvet kiadhatnak, ha nem látam volna az első oldalon az Advent kiadóhivatal feltüntetését.» Egy másik asszony az iratok felkínálásánál így szólott hozzám: «Én vettem magamnak egy könyvet és az oly szép, hogy minden este felolvasunk belőle. Sőt kisebbik lányom napközben is többször mondja: Mama, kérlek, olvassál fel valamit nekem abból a szép könyvből.» Az a könyv a «Nagy orvos lányomán» című német könyv volt. Ilyen és hasonló tapasztalatokat igen gyakran teszünk. Látjuk tehát, hogy dacára minden figyelmeztetésnek és izgatásnak, még mindig vannak emberek, akik értékelik könyveinket.

Ha munkánkat valóban lélekmentő munkának tekintjük, akkor egészen mindegy lesz számunkra, hogy milyen házakban dolgozunk, szegénynél-e, vagy gazdagnál-e, mert a mi üzenetünk minden embernek szól, legyen az akár király, akár koldus, akár iparos, akár bankár. Legtöbbször azonban a szegényebb emberek veszik meg a legtöbb és leg-nagyobb könyveket. Ezért mindenütt, ahol csak le-hetséges, igyekezzünk bejutni az emberekhez, a gyárakba, műhelyekbe, mosódákba, üzletekbe, iskolákba, állami és városi épületekbe, gazdaságokba, kórházakba, laktanyákba és vonatokba. Ha ilyen értelemben és szellemben dolgozunk, akkor az Ur fog adni erőt és hőlcességet is, mert ő megígérte: «Ime én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.»

Azonban még akkor is, ha az emberek sem-mit sem vesznek tőlünk, mutatkozzunk Isten gyer-mekeinek, ne legyünk haragosak, különösen pedig senkit ne szidalmazzunk. Megváltónk legyen e tekintetben példaképünk. Arra kell gondolnunk, hogy az emberek gyakran egyáltalán nem gondol-ják meg, amit kimondanak és hogy éppen Sátán készíti ezen embereket erre. Nékik nincsen meg az az ismeretük, mint nekünk. Az emberiség ma-napság nagyon szenved a szerencsétlenség követ-keztében, ezért mi, mint Isten igazi gyermekei, mutassuk meg, hogy mi van a szívünkben, ami minden nehézségen és nyomorúságos időn keresz-tül segít bennünket. Nékünk semmi okunk sincsen a szomorkodásra és a fej lecsüggesztésére.

Egy napon egy asszonynak a «Világkrízis» című német könyvet ajánlottam fel. Midőn hallotta az árát, kérdezte: «Nincsen valami kisebb füzet?» Én táskámba nyultam és kihúztam a «Nagy orvos

lányomán» könyv prospektusát. Kissé csodálkozott ugyan, hogy ezt értem én kisebb könyvnek. Meg-magyaráztam neki a könyvet s mikor végére értem, az ára iránt érdeklődött. Megrendelte ezt a nagy köny-vet, megvette a kisebbiket és szép előleget is adott. Előbb sok volt neki 1.40 pengő és végül vett 16 pen-gőért. Vajjon én tettem ezt a csodát? Nem! Soha! Isten lelke indította meg ennek az asszonynak a szívét. Látjuk és minden nap tapasztaljuk, hogy Isten szent angyalai kísérek bennünket és be-folyásolják az emberi sziveket. Az Istennel tett ilyen tapasztalatok erősítik hitünket és úgy jó, mint rossz napokban örvendhetünk az Ur segítsé-gének. Ezért legyen legbuzgóbb törekvésünk, hogy kérjük az Urat, miszerint küldjön több munkást az ő szőlőjébe, hogy műve csakhamar lezáródhas-sék. Bennünket azonban állítson teljesen az ő szol-gálatába! Ifjúság előre!

«Ki szeretne most kimenni iratainkkal? Az Ur mindazokat, férfiakat és nőket, akik az isteni erővel szeretnének együtt munkálkodni, felszereli a munka elvégzéséhez szükséges képességekkel. Megkapnak minden szükséges dolgot, tehetséget, bátorságot, kitartást, hitet és a fellépés biztonságát azáltal, hogy felveszik magukra az Isten fegyver-zetét. Nagy munkát kell e világon elvégezni és bizonyára lesznek emberi eszközök, akik eleget tesznek a felszólításnak. A világnak hallania kell a figyelmeztetést. Ha ezért elhangzik a felszólítás: Kit küldjek el? Ki legyen a hírnökünk? — akkor adjátok világosan és érthetően a feleletet: Itt va-gyok, Uram, küldj engemet!» Bizonyágtételek 2. köt. 287. o.

Ludwig Martin (Nürnberg)

Tapasztalatok Németországból.

Tüzzél célt magad elé.

Egyik hónapban 1100 pengő célt tüzttem magamnak. Kedves munkatársaim öröme szeré-ném elmondani, hogy miképen segített az Ur célom eléréséhez. A hónap közepéig 760 pengőt értem el, tehát több mint a felét. Nagy volt az én öröömöm és ennek megfelelően lelkesen dolgoztam tovább. Eljött a hónap utolsó napja is és az én forgalmam 1060 pengő volt. Ezen nap éppen péntekre, tehát egy rövid munkanapról esett. Feljött bennem a gon-dolat, hogyan lesz lehetséges ezen rövid idő alatt

a még hiányzó 40 pengőt elérnem? A hétnek és a hónapnak végén járunk és az embereknek nincsen pénzük. Ennek dacára új bátorságot merítettem és megkezdtém a munkát. Délelőtt nem ment jól és valóban úgy látszott, hogy célomat már nem fogom elérni. De fáradhatatlanul tovább dolgoztam és délig elértem 20 pengőt. Délután már csak néhány órára volt hátra. De én csak nyugodtan tovább dolgoztam. Így ismét egy házba jutottam ahol megmutattam az embereknek könyveimet. Semmit sem adtam el, de távozásomkor Isten áldását kívántam az embereknek. Alig voltam a háztól 30 lépésnyire egy fiú szaladt utánam, hogy jöjjenek vissza, mert anyja szeretne mégis egy könyvet megvenni. Az asszony már jött is elém és kezembe adta a 12 pengőt a Nagy orvos lábnymán című könyvéért. Elképzelhetitek mily nagy örömem volt. Most még 8 pengő hiányzott célomhoz. Új bátorsággal léptem a következő házba és felkínáltam a Fénysugarak könyvet, az asszony azonban így felelt: «Ne fáradjon kérem ugysem veszek.» Egy mellette álló asszony kezébe vette a könyvet és mondotta: «Ez jó lenne az én lányom számára. Mibe kerül?» Az ár megmondása után megtartotta a könyvet és most már az előbb megszólított asszony is vett belőle egy példányt.

Így tette Isten lehetővé, hogy elérhettem kitűzött célomat. Ebből azt látom, hogy hasznos és jó dolog célt tűzni magunk elé. Aki teljesen Istenre bízta magát, az tapasztalni fogja, hogy a minden jónak munkálója az ő akarását is véghez fogja vinni.

«Ha a cél nem állana a szem előtt, a test ereje csakhamar megbénulna.» Shakespeare.

Fr. Hager. Északbajor egyesület.

Az Ur meghallgatja az imát.

Egész napon át eredménytelenül dolgoztam egy faluban. Az ellenség mindig nyomomban volt és annyira fellázította az embereket, hogy lakásaikból kikergettek, kutyáikkal fenyegettek és mondták, hogy feljelentenek a rendőrségen. Már elbátoraltanodtam, de a falut ennek dacára sem akartam elhagyni eredmény nélkül. Félrevonultam egy csendes helyre s erőért és bátorságért imádkoztam az Urhoz. Ez megerősített és az Ur segítségével bízva láttam ismét munkához. Időközben sötét lett és én véletlenül kihagytam egy házat. Mihelyst azonban ezt észrevettem, visszamentem és felkínáltam könyveimet. Az emberek azt mondták, hogy a könyvet

megvenni nem tudják, de maradjak egy kicsit nálunk és beszéljek nekik a Megváltó felől. Maradtam és beszéltem nekik az örömmüzenetről, az Ur hamaros visszajöveteléről. Hallgatóim többek között azt is kérdezték, hogy a Megváltó még most is megbocsájtja-e a bűnöket és meg is akarja-e bocsájtani? Midőn megmondottam, hogy az Ur megbocsájt, ha bevalljuk néki bűneinket, nagyon megörültek és nem tudtak betelni a Világ Megváltójáról való beszédemmel. Megígértem, hogy küldök egy prédikátort, aki minden kérdésüket megválaszolja. Ezek az emberek most bibliaórákat kapnak és én remélem, hogy csakhamar testvéreink közé sorolhatjuk őket.

Bármily keveset is adtam el ezen a napon, ez a tapasztalat annál több bátorságot és örömet kölcsönzött a további munkálkodásom számára. Néhány nap mulva szintén ily nehezen ment a munkám, de én imában járultam az Urhoz és ő meghallgatott engem. Ezután rögtön az első házban felvehettem egy megrendelést, a második házban egy könyvet adtam el, úgyhogy estére 33 pengő volt a bevétel. Az Urnak, aki mindenkiben segítségünk és támaszunk, legyen ezért hála és dicséret teljes szivemből.

F. Kunisch. Felsősziléziai egyesület.

Tapasztalatok Magyarországból.

Fényljék a ti világosságtok.

Mikor az igazságot elfogadtam, azonnal vágyat éreztem arra, hogy mint könyvevangélista én is részt vegyek az Ur munkájában. Számomra, aki még soha idegenben nem jártam, a legnagyobb feladat volt az idegenben idegen ajtókon kopogni és belépni. A vezető atyámfia útmutatásai és utasításai azonban átsegítettek a kezdet nehézségein. Midőn a vonat megállott munkahelyemen, én erőért imádkoztam az Urhoz, aki meg is hallgatta imámat. A harmadik házban már volt szállásom. A háziasszonyom nagyon el volt keseredve és én a Bibliából vigasztaltam őt. Nemsokára el kellett mennem onnét, de továbbra is leveleztem velük. Első válaszukban hálát adnak a jó Istennek, hogy engem elvezérelt közéjük és megismerttettem velük a Bibliát. Azt írja az asszony, hogy úgyszólván a sír széléről lett visszarántva.

Az Ur tudja, hogy hol vannak szenvedő lelkek, akik vigasztalást szomjuhoznak és oda vezérli a

könyvevangélistát, de nem egyedül, hanem Isten maga is vele jön.

* * *

Egy községben dolgozván, kis kunyhóhoz érkeztem. Gondoltam, hogy oda nem megyek be, hiszen úgysem vesznek. Bementem hát a következő házba ahol szívesen fogadtak és megrendelték a Jó angyalokat, miközben elbeszélgettünk a jelenvaló igazságról. Mikor a könyvet leszállítottam, azt mondta az illető, hogy a szomszédasszony, annak a kis kunyhónak a lakója melyet kihagytam munkám közben, szeretne velem beszélni. (Mert amit én elmulasztottam, azt elmondta néki ez az ember s így az Ur őt használta fel az igazság terjesztésére.) Mikor az asszony átjött, kérdezte, hogy Bibliakutató vagyok-e? Igen, válaszoltam én is kutatom a Bibliát, de nem vagyok millénista. Miután bizonyosságot tettem az igazságról, olyan könyvet kértek, melyben mindezekről bővebb felvilágosítást nyerhetnek. Egy nagy Bibliát és a Bibliatanítót rendeltek meg erre. Hiszem, hogy az aki elkezdette bennük a jó munkát be is fogja fejezni azt.

Lesták Mihály

Isten működése a könyvterjesztésnél.

A tápéi réten dolgoztam a tanyák között. Mikor a területre érkeztem, korán reggel először egy kis tanyára mentem be és bemutattam az Időnk Jelei című könyvünket. Mikor az asszony jobban megnézte a könyvet nagy örömeinek adott kifejezést, mert ugymond ezt a könyvet látta az előbbi éjszaka álmában is. Természetesen örömmel rendelték meg. Innét átmentem a másik tanyára, hogy szintén bemutassam könyvemet, de mialatt még beszéltem, az asszony sírva szakított félbe és azt mondta, hogy kérte az Istent küldjön hozzá valakit aki megvigasztalná, mert nagy lelki beteg; s imé itt van az kinek szavaiból vigaszt tud meríteni. Azután ő is megvette a könyvet. A földeken keresztül mentén láttam, hogy az emberek mindenfelé kint dolgoznak. Elhatároztam, hogy megszólítom őket és felkínálom nekik könyveinket. Először egy vetőgép mellett foglalatoskodó asszonyt és két férfit szólítottam meg. Mikor bemutattam a Gondolatokat és kiraktam a vetőgépre többi könyveimet is, az asszony kiválasztott egy Gondolatokat és egy Jó angyalokat és azonnal kifizette. Tovább haladva egy szántó férfit szólítottam meg, aki rövidesen szintén

megvette a Gondolatokat. Majd azután egy disznakat és teheneket legeltető asszonyra találtam, szintén szeretett volna egy könyvet venni, de nem volt nála pénz. Erre én felajánlottam, hogy az ide az ostort és ő csak menjen be a tanyára persze azért, én majd addig vigyázok a disznókra és tehenekre. És így is történt, bement és kihozta a könyvét.

Ezen tapasztalatból láthatjuk, hogy az mennyire vezet bennünket a mi munkánk alkalmával s legyen ezért az Ő neve áldva és megasztalva.

Szücs Ferenc

Egy életfeladat.

Nemrégiben meglátogattam egyik legeredményesebb könyvevangélistánkat. Munkája az utóbbi években csodálatosan egyöntetű volt. Télen-nyáron átlagos heti forgalma mindenkor ugyanazon a magaslaton volt. Ottidőzésem alkalmat adott nékem hogy eredményes munkálkodásának alapját legalább részben megismerjem.

Éppen hazaérkezett egy fáradtság munkába töltött nap után és semmi jelenteni valója nem volt. Öt év óta most fordult ez elő másodszor velem. Figyeltem őt, miközben a nap küzdelmeiről beszélt nekem és vártam az elbátortalanodás jeleit észrevenni rajta; hiszen a körülmények között ez teljesen emberi lett volna. E helyett arca a határozottság kifejezését öltötte magára és mikor elbeszélésének végére érkezett, így szólott: «Testvéreim szeretném, ha a holnapi nap már itt lenne. Szeretnék tovább dolgozni.»

Elhatároztam, hogy a következő napon elkísérem barátomat a munkába. Az előbbi nap eredménytelensége elvette tőle minden önbizalmát és midőn letérdeltünk, komoly imája oly szívet nyilatkoztatott ki előttem, amely teljesen a felülről származó hatalomban bizakodik.

Már az első látogatásunknak egy nagy könyveladása lett az eredménye. A vevő megjegyezte: «Ezzel a könyvvel az Ur küldötte önt hozzám.»

Délig 220 pengőért vettünk fel megrendeléseket. Boldogan beszélgettünk az étkezés közben: «Nincsen nyugalom, ha nem ezt a munkát végzem», mondogatta az atyafi. «Én szeretem ezt, ez az én mindenem,» mondogatta még többek között. Beszélgetésünk közben kivettem táskámból egy újságcikket, melyet a legújabb reggeli lapból vágtam ki

és kértem őt, hogy hallgassa meg annak felolvását.

Egy tudósról volt benne szó, aki rettenetesen kínzó bőrbetegségben halt meg, melyet a hosszú éveken folytatott Röntgen-vizsgálatai által szerzett magának. Ez az ember életét áldozta fel, hogy az emberiségen segítsen. Fájdalmai azonban rettenetesek voltak. Semmi se volt képes kínjait enyhíteni. És ennek dacára mégcsak nemrég is kijelentette: *«Ha még egyszer leélhetném életemet, akkor is ugyanezt tenném.»*

«Kedves atyámfia, ha előtted állana még az élet, úgy tennél-e te is, mint ez a tudós? Én tudom, hogy mennyire feláldozod magadat. A könyvevangélista munkája önfeláldozást követel. Magadra vállalnád e ismét ezt a foglalkozást?» — így kérdeztem én barátunktól.

«Igen, ugyanezt tenném, mint amit tettem.» És különös hangsúllyal mondotta: «Mindenkorra erre a munkára szenteltem magamat.»

Ugy gondolom, itt van eredményének a titka. A munka az ő mindene; az Atya akaratának cselekvése képezi az ő eledelét. Ha az életet ismét maga előtt tudná, ugyanezen munkába állana, dacára annak, hogy nehézségekkel van összekötve.

Ezek a kijelentések képezzék minden könyvevangélista számára az odaadás zsinórmértékét, mert ez végeredményben mindenkivel megszeretetti ezen értékes munkaágot.

Vajha ilyen embereket adna nekünk az Ur, mert szükségünk van rájuk.

Belton B.,

a délbritanniai terület
könyvevangélista-vezetője.

*

A fenti tapasztalat egész prédikációt tartalmaz számunkra, kiadóhivatali művünk munkásaira. Ezen szavak: *«Én szeretem ezt, ez nekem mindenem,»* már magában véve is prédikációt jelentenek. Tartalmazzák valamely munkában való eredményesség titkát. Ha Európában az 1100—1200 könyvevangélista mindegyike azt mondhatná munkájáról: *«Én szeretem azt, az nekem mindenem,»* mily gyorsan lehetne az üzenetet nyomtatott alakjában országainkban elterjeszteni. Könyvevangélistáink, és nem megyek túlságosan messzire, ha azt mondom, hogy vezetődink is néha olyan szellemben végzik munkájukat, mintha az számukra nem öröm, hanem büntetés lenne. Ez azonban olyas hivatás, melyet szeretniünk kell. A jövőmondás lelke által az mondatik nekünk, hogy az Ur a könyvevangélista oldalán áll. Már ezen gondolat is hivatva van e

munka iránt érzett szeretetünket elmélyíteni. Vajha segítene az Ur nekünk olyan munkássereget összehozni, amely ugyanazon szellemtől van áthatva, mint ezen angol könyvevangélistánk.

Weeks C. E.

Képezd magad tovább!

Arany életszabályok a könyvevangélisták számára.

Ne állíts többet árúd felől, mint amennyit be is tudsz bizonyítani, mert később esetleg kénytelen leszel ellentmondani önmagadnak.

*

Előre! Ez legyen a jelszó! Csak akkor légy megelégedve az eredménnyel, ha az előmenetel jelent a tegnappal szemben, mert eredmények szülik az eredményt.

*

A te személyes tulajdonságaid és érintkezési formád képezi azon kulcsot, amely a vevő ajtaját és szívéét megnyitja számodra.

*

Mintakönyveidet rendezd el állandóan tetszőtősen és ne a vevő jelenlétében.

*

Ha egy vevővel véleményeltérésed támad, sohasem szabad ennek odáig fejlődnie, hogy soha többé meg ne látogathasd őt. Lakásához vezető ajtóinak mindenkor nyitva kell állania előtted.

*

Az idő pénz! Különösen az utazás alkalmával. Gyors utazás ezért magától értetődik, mindazonáltal az alkalmat ne siesd el a vevőnél.

*

Munkatervedet ne csak a következő napra, hanem napokra sőt hetekre készítsd el előre, akkor nem fog hiányozni egyetlen napod sem.

*

Jelentéseid legyenek világosak és rövidek. A kiadónak nem nagy örömet okoz olyan hosszú lére bocsájtott levelek olvasása, amelyek nem tartalmaznak megrendeléseket. Nem a hosszú leveleket és rövid rendeléseket, hanem a rövid leveleket és hosszú megrendeléseket látja szívesen a céged.

*

Az eredmény előfeltételei nem nehezek. Dolgozzék az ember, álljon szilárdan az ő helyén, legyen állandóan jó reménységgel eltelve és sohase

menjen hátrafelé. Tervszerű előmenetel az eredmény legjobb biztosítója.

*

Aki többet tesz, mint amennyit ígér, annak úgyszólván a zsebében van az eredmény és az utazó ügynököt eredményei után itélik meg.

*

A hibák és tévedések gyakran az eredmény kezdetét képezik azok számára, akik figyelik és belőlük a tanulságot leszűrni képesek.

*

Árúdat senkire rá ne kényszerítsd, egyuttal azonban ne mulasz el egyetlen eszközt sem, hogy a vevőt megnyerhesd számára. A helyes mérték betartása képezi ennél az első parancsolatot. Az erőszakos üzletkötések mindig gyümölcstelenek maradnak.

*

Ha a vevő nyersen érdeklődik azíránt, hogy mit kívánsz, akkor ne válaszolj hasonló hangnemben, mert ökölboszoritott kézzel nem lehet legyet fogni.

*

Lehetőleg este légy már azon helyen, ahol reggel dolgozni akarsz. Amennyire lehetséges kerüld tehát az éjszakai utazást, mert ha eredményt óhajtasz, akkor vidáman és felkészülve kell a munkába menned.

*

Mihelyst egy vevő árúd iránt közelebbről kezd érdeklődni, többnyire nyert játszmad van. Egy hal amely beleharap a csalétekbe, ritkán hagyja abba.

*

A vevővel szemben nem szabad utolsó ütköztyáídat túlkorán kijátszanod. Ha korán huzod ki a horgot, soha se fogsz halat.

*

Megszakítás nélkül dolgozni haszonnal jár. . . . az elsietés azonban káros. Aki túlságosan siet lassan lesz készen. Az utazás nem rohanás.

*

Bárhová jössz, legyen minden iránt éber szemed. Az emberek szokásainak és életkörülményeinek ismerete és az ezekhez való igazodás olyan alapot nyújt az utazó ügynöknek amelyre biztosan építhet.

*

Figyeld meg kartársaidat is az utazásnál és a munkánál, figyeld meg hibáikat, mert mások hibái jó tanítóink lehetnek.

Ott is igyekezzél üzletet kötni, ahol nem sok reményt táplálsz magadban. Véletlenül gyakran olyan helyen fog halakat az ember, ahol úgy gondolta, hogy egyetlen egyet sem talál.

*

Igyekezzél vevődet figyelmességgeddel és udvariassággal állandóan felmelegíteni és gondoldj mindig arra: a vevő nem örökség.

*

Igaz mondás ez Salamon példabeszédeiből: Nem süti meg a rest, amit vadászásával fogott. (12, 26.)

*

Az eredménytelenség által ne engedd magadat visszariasztani. Senki sem születik mesternek.

*

A bátorság már félig elvégzett munka.

*

Kijelentéseidben légy elővigyázatos. Ha a szó kiröppent, akkor az már másé.

*

Ki szóban tettben udvarias,
E világon boldogul; ha szegény is,
Kik ezen érték felett rendelkeznek,
Kevés pénzért sokat vesznek.

Kivonat H. Pilsz «Az utazó kereskedő» című könyvéből.

Tudomásul!

Az „Evangéliumi Munkás“ az Unió határozata folytán ezentúl 24 oldal terjedelemben fog megjelenni, ára azonban ennek dacára 50 fillér marad. Kibővítettük a szombatiszkolai és a könyvevangélista rovatunkat. Az előbbiben elhelyeztük a lecke mélyebb tanulmányozásához felhasználható, anyagot a „Szombatiszkolai Munkás“ formájában. Az utóbbiban olyan tapasztalatokat és általános ismereti dolgokat találunk, melyek nemcsak a könyvevangélistákat, hanem minden egyes tagot érdekelni fognak. Reméljük, hogy a k. testvérek nagyobb számban fognak olvasóink és vásárlóink közé sorakozni.

(Szerk.)

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Kiadja

**A. H. N. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió**

Egyes szám ára 50 fillér.